Harm lektor skrev til rektor ...

... som så ændrede en beslutning i sidste time

Når man har sagt @ ... s. 3

#4

okt. 2013

JA!

To studerende viet i Universitetsparken

AU love story s. 12-13

Administrativt personale deler erfaringer

Nyt netværk på tværs af AU

Netværk s. 5

OMNIBUS

Aarhus Universitets avis

#4, årgang 1
oktober 2013

» Hvad fanden er det, jeg har gjort!? «

Den studerende, som i december indtelefonerede en bombetrussel mod AU, får sin dom i denne måned. **Læs mere side 6-7**

Studerende i vindueskarme og på trapper er ikke noget særsyn i auditorier på BSS. Årsagen til pladsmanglen er, at de studerende shopper rundt i forelæsningerne og blandt andet vælger sene fredagsforelæsninger fra.

To studerende fra medievidenskab har sat sig for at lave radio for studerende med programmet SU Live på Aarhus Studenterradio.

Nogle steder har man lyst til at trække en taburet hen i et fjernt hjørne, hænge et »Vil ikke forstyrres«-skilt om halsen på sig selv og ellers sidde og samle på indtryk. Sådan et sted er glasblæser Jens Christian Kondrups værksted på Institut for Kemi.

læs i dette nummer:

Når man har sagt @ ... **side 3-4**
Harm lektor skrev protestskrivelse til rektor, og så skete der noget.

Administrativt personale danner netværk på tværs af institutter **side 5**
Det forbedrer servicen og øger arbejdsglæden.

»Sikke en idiot, der ikke har læst op til eksamen ...« **side 6-7**
Den studerende, som i december indtelefonerede en bombetrussel mod AU, får sin dom i denne måned.

Studerende shopper rundt i forelæsninger **side 8**
Det giver stopfyldte auditorier. På nær om fredagen ...

Koks i skemaplanlægningen **side 9**
Flere studerende har oplevet at skulle være to steder på samme tid, fordi to fag har været skemalagt på samme klokkeslæt.

Noter **side 10**

En forsker skal have to guder **side 11**
Lektor Claus Holm fra Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU) giver sit bud på, hvordan man kommer i himlen.

Steffen og Britt: 7-9-13 **side 12-13**
Det startede med en forespørgsel om et natligt visit i Fysisk kælder. I september blev de to studerende Steffen og Britt viet i Universitetsparken.

Universitetsvalg 2013 **side 14-15**
Reel indflydelse – eller blot en illusion?

Hvorfor er danskere så mærkelige? **side 17**
Kolde, reserverede, dovne, uhøflige, usofistikerede, ulydige og naive danskere. What's not to like?

»Yes, vi har en lytter!« **side 18-19**
1-2-3. Kører det? Ikke helt, al begyndelse er svær.

Noter **side 20-21**

Kan det her lade sig gøre? **side 22-23**
En dag med glasblæser Jens Christian Kondrup, der tryller med glas på Institut for Kemi.

Universitetsloven står i vejen for indflydelse! **side 24**
Opråb fra de to studenterrepræsentanter i universitetets bestyrelse.

kolofon

omnibus.au.dk

Omnibus *udgives af Aarhus Universitet seks gange om året til universitetets studerende og ansatte.*
Omnibus *har redaktionel frihed og redigeres uafhængigt af særinteresser hos nogen gruppe ved Aarhus Universitet.*

Redaktionen
Vi modtager meget gerne input. Ring, skriv, eller kig forbi redaktionen:

Omnibus
Fuglesangs Allé 4,
bygning D (2623), lokale D2a
8210 Aarhus V
Telefon: 8715 3619
omnibus@au.dk

Lotte Bilberg,
ansvarshavende redaktør
Telefon: 8715 3619
Mobil: 5133 5344
cbra@adm.au.dk

Marie Groth Andersen,
journalist
Telefon: 8715 3058
Mobil: 5133 5053
mga@adm.au.dk

Sara Rosenkilde Kristiansen,
studenterskribent
sark@adm.au.dk

Foto
Lars Kruse, fotograf
lk@adm.au.dk

Jesper Rais, fotograf
jbra@adm.au.dk

Lise Balsby, fotografelev
lba@adm.au.dk

Anders Trærup, fotografelev
avt@adm.au.dk

Design og layout
Astrid Friis Reitzel, grafisk designer
afr@adm.au.dk

Korrektur
Charlotte Boel, kommunikationsmedarbejder
cbo@adm.au.dk

Oversættelse
Nicholas Wrigley, oversætter, sprogkonsulent
engnw@hum.au.dk

Produktion
vahle+nikolaisen

Oplag
15.000

ISSN 2245-9456

Distribution
Intern post på Aarhus Universitet.
Den nyeste udgave af *Omnibus* kan findes i standere og kantiner overalt på universitetet.

Annoncer
Telefon: 8715 3619
Mail: omnibus@au.dk

AARHUS UNIVERSITET

In English, please!

Omnibus is published in English as a web-based newspaper.

Just scan the code with your smartphone if you'd like to read the newspaper in English.

You can also find the English version at **omnibus.au.dk/en**

Når man har sagt @ ...

MAIL Mange ansatte på universitetet skulle have haft nye mailadresser, og udskiftningen skulle have taget sin begyndelse mandag 7. oktober. Men så fór en lektor i blækhuset for at skrive til rektor. Og efter at have undersøgt sagen ændrede rektor beslutning i sidste time, fordi han måtte give lektoren ret i hans synspunkt.

af Lotte Bilberg
illustration: Morten Voigt

En ph.d.-studerende i lektor Henrik Helligsø Jensens forskningsgruppe kom en dag først i september ind på sin vejleders kontor. Han var træt af, at han skulle have ny mailadresse, fordi det ville forhindre ham i at komme ind i nogle databaser, som han skulle bruge i sit arbejde, da adgangen var bundet op på hans nuværende mailkonto. Sammen opsøgte de to derfor sekretariatsleder Jens Wejlby Clausen for at få en forklaring på beslutningen.

Sekretariatsleder forklarer

Da Henrik Helligsø Jensen kort efter kom tilbage til sit kontor fra institutsekretariatet, satte han sig fluks til sin computer. Sekretariatslederen havde efter bedste evne forsøgt at forklare lektoren om en beslutning, som universitetsledelsen havde truffet et par år tidligere. Universitetsledelsens beslutning havde nemlig den konsekvens, at mange ansatte inden længe ville blive tvunget til at ændre det navn, som de hidtil havde brugt foran @'et i deres mailadresse.

Jens Wejlby Clausen havde mildt ironisk sluttet sin forklaring til den efterhånden ret eksalterede Henrik Helligsø Jensen ved at sige: »Så du kan bare tage det roligt, for turen kommer også til dig. Vi er mange, der skal have nye mailadresser.«

Lektor skriver protest

»En proces er gået i gang med at ændre vores e-mailadresser (...),« skrev

Når man har sagt @ ...

Henrik Helligsø Jensen som indledning på en kort protestskrivelse. Han fortsatte:

»Dette føles som et indgreb i vores psykiske arbejdsmiljø, da det rører ved vores identitetsfølelse og det navn, vi har været kendt ved i efterhånden mange år.«

Lektor på turné

Da det sidste punktum var sat, printede Henrik Helligsø Jensen protestskrivelsen og begav sig ud på en turné til samtlige af Institut for Kemis lokaliteter i Universitetsparken i Aarhus. Han ville have sine videnskabelige kollegers underskrifter på protestskrivelsen. Nogle var ude at rejse, men de kolleger, som Henrik Helligsø Jensen traf, skrev under med det samme, og lektoren fik på kort tid underskrifter fra 30 ud af de i alt 34 fastansatte forskere på instituttet.

Lektor skriver til rektor

Henrik Helligsø Jensen var tilfreds med resultatet, da han satte sig til at skrive en mail onsdag 11. september.

»Kære Brian, Niels Christian og Ib« lød indledningen på mailen, som lektoren skrev til henholdsvis rektor, dekan og institutleder. Lektoren skrev blandt andet videre:

»Nogle (...) er begyndt at få nedlagt deres e-mailkonto på Institut for Kemi (IfK), og det er blevet klart for mig, at vi alle står for skud (...). Vedhæftede liste af underskrifter vidner om en voldsom utilfredshed med den kommende ændring af vore e-mailadresser. Mange føler dette som chikane, og vi ser det som en meget stor 'sten i skoen' samt et uforståeligt og unødvendigt dekret ovenfra.«

Rektor læser mail

Rektor Brian Bech Nielsen læste mailen fra lektor Henrik Helligsø Jensen.

»Mon han har en pointe?« funderede rektor og satte sig for at undersøge sagen ved at tale med universitetsdirektør Jørgen Jørgensen og vicedirektør for AU IT Flemming Bøge. Rektor hørte ikke nogen argumenter, som overbeviste ham om nødvendigheden af at fastholde universitetsledelsens beslutning. Derfor besluttede han i samråd med universitetsledelsen at ændre den, da han ikke så nogen grund til at genere de ansatte, når han ikke fandt gode argumenter for det.

Rektor skriver til lektor

Kort tid efter modtog lektor Henrik Helligsø Jensen en imødekommende mail fra rektor Brian Bech Nielsen. Rektor udtrykte forståelse for lektorens synspunkter, og lektoren kunne på indholdet af mailen forstå, at rektor ville ændre beslutningen.

Henrik Helligsø Jensen var glad. Mange af kollegerne havde sagt, at de gerne skrev under på protestskrivelsen, men at de bestemt ikke regnede med, at det ville få effekt på beslutningen.

Selv havde han heller ikke ventet sig det store, så han var mere end positivt overrasket over, at en lektor, der gik i svingninger på sin pind i Universitetsparken, kunne påvirke rektor til at ændre beslutning i en sag.

Du kan læse mere om konsekvenserne af universitetsledelsens ændrede beslutning på:

newsroom.au.dk
Søgeord: 'nye mailadresser'

Danmarks Tekniske Universitet
DTU

Snart bachelor?

Hvilken retning vælger du?

Du kan blive civilingeniør på DTU, hvis du har en relevant naturvidenskabelig bachelorgrad – også selvom den ikke er fra et teknisk universitet. DTU tilbyder 28 forskellige uddannelsesretninger. Læs mere på **dtu.dk**

Informationsdag den 25. oktober 2013 kl. 11-13.30
Mødecentret, bygning 101A, DTU Lyngby

Ansøgningsfrist **1. november 2013**

Akvatisk Videnskab og Teknologi • Anvendt Kemi • Bioinformatik og Systembiologi • Bioteknologi • Byggeteknologi • Bygningsdesign • Bæredygtig Energi • Design og Innovation • Digitale Medieteknologier • Elektroteknologi • Farmateknologi • Fotonik • Fysik og Nanoteknologi • Fødevareteknologi • Geofysik og Rumteknologi • Informationsteknologi • Kemisk og Biokemisk Teknologi • Konstruktion og Mekanik • Lyd og Akustisk Teknologi • Matematisk Modellering og Computing • Materiale- og Procesteknologi • Medicin og Teknologi • Miljøteknologi • Olie- og Gasteknologi • Planlægning, Innovation og Ledelse • Telekommunikation • Transport og Logistik • Vindenergi

Chefsekretær Ninna Skafsgaard fra Bioscience i Silkeborg er her i gang med at vise ph.d.-studerende Jennifer Mariyadas fra Indien og ph.d.-studerende Ana Luisa Silva fra Portugal, hvordan de udfylder tjenestetidsskemaer.

Administrativt personale danner netværk på tværs af institutter

NYE KONTAKTER At kunne trække på hinandens erfaringer, forbedre servicen til forskerne og øge arbejdsglæden er nogle af grundene til, at det administrative personale på institutterne har dannet et netværk på tværs af AU.

af Lotte Bilberg
foto: Lars Kruse

»Jamen, det er da sådan, vi skal gøre det!«

Chefsekretær Ninna Skafsgaard reagerede spontant, da hun under et oplæg på det første netværksmøde for administrativt personale på institutter hørte om, hvordan man andre steder modtager og sørger for information til blandt andre udenlandske forskere og ph.d.-studerende.

Siden har hun med udgangspunkt i de input, hun fik på netværksmødet, været i fuld gang med at gentænke den lokale modtagelse af udenlandske gæster på Institut for Bioscience, Silkeborg.

»Netværket skal selvfølgelig ikke være en erstatning for den ekspertise, vi kan trække på fra Internationalt Center. Men jeg synes, det er fint med inspiration til, hvordan vi kan gøre det lokalt ved at tale med andre, som sidder på et institut og derfor også ved, at meget kræver tilpasning til lokale forhold, hvis vi skal yde en god service,« siger Ninna Skafsgaard.

Det nye netværk for administrativt personale på institutterne er inspireret af netværket TVÆRS, der er et tilsvarende netværk for sekretariatsledere på institutterne.

Lidt uden for kategori

Forskningsgruppekoordinator Dorthe Haagen Nielsen fra Institut for Datalogi er en af initiativtagerne til det nye netværk, der holdt sit første møde 12. september i Aarhus, hvilket tiltrak deltagere fra Silkeborg, Foulum, Herning og Roskilde.

»Vi på institutterne sidder med mange ting, som er lidt uden for kategori i forhold til den måde, man har organiseret supporten på i den centrale administration. Derfor giver det god mening, at vi deler viden med hinanden,« siger Dorthe Haagen Nielsen.

Relationer på tværs

Baggrunden for initiativet til netværket er desuden at skabe relationer på tværs af institutter, så for eksempel en institutsekretær, der måske sidder som den eneste med en bestemt opgaveportefølje på sit institut, har mulighed for at trække på kolleger, som har en lignende funktion på andre institutter. Netværket ønsker også gennem videndeling at arbejde for, at administrativt personale på forskellige institutter har de samme muligheder for at yde forskerne optimal service.

> **Meget kræver tilpasning til lokale forhold, hvis vi skal yde en god service.**
>
> *Ninna Skafsgaard, chefsekretær*

Ovre i Aarhus

At nærhed er et udmærket kit, når man skal skabe relationer på tværs af for eksempel geografiske skel, kan institutsekretær Winnie Grynnerup fra Institut for Bioscience, Roskilde, skrive under på:

»Jeg har altid tænkt, at det var så enormt det der ovre i Aarhus. Men det synes jeg faktisk ikke længere, fordi jeg har lært nogle at kende. Jeg har været af sted tre gange til forskellige netværksmøder gennem det seneste år, og det giver mig en oplevelse af, at der bliver kanaliseret synergi på tværs af Storebælt.«

Vælge efter emne

Selv om både Ninna Skafsgaard og Winnie Grynnerup sætter stor pris på at skabe kontakter, er det afgørende for begge, at de får et fagligt udbytte ved at deltage i møderne. Derfor er de også enige om, at det er det faglige tema, som hver gang vil være på dagsordenen, der er udslagsgivende for, hvem fra instituttet der tager til netværksmøderne. Som Winnie Grynnerup udtrykker det: »Jeg er meget selektiv i forhold til, hvad jeg deltager i af netværk, for vi er pressede på tid på institutterne, så for mit vedkommende skal der være et konkret udbytte, hvis jeg skal bruge seks timer på at rejse til et halvanden time langt møde i Aarhus.«

»Sikken en idiot, der ikke har

BOMBETRUSSEL Sidste år kort før jul indtelefonerede en studerende en bombetrussel mod AU's campus på Fuglesangs Allé i Aarhus. Dagen efter meldte han sig selv. I denne måned får han sin dom.

af Lotte Bilberg
foto: Lars Kruse

Formiddag, mandag 17. december 2012

Sammen med en gruppe medstuderende sidder ASM i kantinen i S-bygningen på AU's campus på Fuglesangs Allé i Aarhus. Gruppen er mødtes gennem de seneste fire dage for at læse op til eksamen, og det er også formålet med at samles denne formiddag. Alle frygter de en forestående eksamen, som de skal til først på eftermiddagen. Hvilket ikke mindst gælder for ASM. Han har ikke tidligere prøvet at dumpe, men nu frygter han, at det sker, fordi han har forsømt de fleste forelæsninger i faget. Og hans plan om at læse op er blevet ved planen.

Overhører samtale

ASM går på et tidspunkt ud for at ryge sammen med en af sine medstuderende, og mens de står ude, overhører de en samtale mellem nogle andre studerende, der taler om, at de er trætte af at skulle til reeksamen, fordi de blev afbrudt i deres ordinære eksamen to måneder tidligere i oktober, hvor 2.000 studerende og ansatte blev evakueret fra bygningerne på Fuglesangs Allé som følge af en bombetrussel.

Og det er her, ASM får tanken: »Det ville være skønt, om der igen var en, der kom med en bombetrussel, så vi ville få nogle uger til at læse op på faget.«

Låner telefon

ASM låner en bil og kører fra Fuglesangs Allé.

»Jeg finder en tilfældig på gaden, som jeg spørger om lov til at låne en telefon. Jeg ringer, men allerede dér fortryder jeg og lægger på, inden jeg når at indtelefonere hele truslen.«

ASM har ringet 112. Han kan ikke huske, hvad han præcist siger til alarmcentralen.

»Jeg husker kun, at jeg ikke når at snakke færdig, og at jeg lægger på, fordi jeg får dårlig samvittighed. I situationen kan jeg virkelig føle, at det er forkert. Jeg forstår, at det er alvor. Det skulle jeg måske lige have tænkt på ti minutter før; at hvis jeg gør det, vil det få alvorlige konsekvenser både for mig og for mange andre.«

Eftermiddag, mandag 17. december 2012

ASM tager tilbage til læsegruppen på Fuglesangs Allé.

Da der er gået en halv time efter opkaldet, begynder han at håbe på, at politiet ikke har taget truslen seriøst. Han giver sig til at sætte sin computer op i eksamenslokalet.

Det er politiet

»Jeg er allerede lettet og virkelig, virkelig glad. Og jeg vil ud at ryge, inden vi skal i gang. Da jeg står derude, kommer en hvid bil kørende, og en af mine kammerater siger: Det er politiet. Og så går jeg virkelig i chok. Tænker: Nu sker det, nu sker det. Nu begynder de at evakuere os. Nu får det i hvert fald konsekvenser, hvis de finder ud af, hvem det er.«

ASM går tilbage til eksamenslokalet, men han får kun lige taget sine bøger frem, inden han og de øvrige får at vide, at de skal gå ud, da bygningen skal rømmes på grund af en bombetrussel.

Hvad sker der?

»Så er der nogen, der siger: Hvad fanden sker der? Jeg går bare med på den snak, lader som om, jeg er lige så overrasket, som de er. Og der i klasseværelset har jeg en lidt blandet følelse. Jeg kan godt mærke, at det er alvor, men samtidig har jeg ikke forstået det. Da jeg kommer ud på gangen, er der en, der kommer med en kommentar, som jeg aldrig nogensinde kommer til at glemme: »Sikken en idiot, som ikke har læst op til sin eksamen – og som så gør sådan noget.« Og det er jo mig, hun snakker om. Hun ved det bare ikke. Men det gør jeg. Og det kører rundt i hovedet på mig: Hvad fanden er det, jeg har gjort?«

Bryder sammen

ASM går mod hovedindgangen.

»Jeg ser nogen, der græder. Og jeg får det dårligt, fordi jeg har ødelagt det for så mange. Det er op mod jul, flere skal ud at rejse. De skal bare lige have eksamen overstået, og nu har jeg ødelagt alle deres planer. Jeg får virkelig, virkelig dårlig samvittighed.«

Da ASM går langs Vestre Kirkegård, der ligger over for campus, bryder han sammen.

> **Da jeg kommer ud på gangen, er der en, der kommer med en kommentar, som jeg aldrig nogensinde kommer til at glemme: »Sikken en idiot, som ikke har læst op til sin eksamen – og som så gør sådan noget.« Det er jo mig, hun snakker om. Hun ved det bare ikke. Men det gør jeg. Og det kører rundt i hovedet på mig: Hvad fanden er det, jeg har gjort?**
>
> *ASM, tiltalt*

læst op til sin eksamen ...«

Lige pludselig det omvendte

»Jeg er ikke en type, der har rodet mig ud i problemer før. Jeg har aldrig røget hash, jeg har aldrig drukket, og jeg er måske den eneste af mine venner, som ikke kan finde ud af at slås. Og i modsætning til mange af mine venner med anden etnisk baggrund har jeg altid holdt mig ude af kriminalitet. Jeg er altid den person, der ringer til politiet, hvis jeg ser, at der sker noget, og nu er det lige pludselig det omvendte, jeg er blevet.«

Da ASM kommer hjem, tager han sin bil og kører ud til et sted ved Hasselager, der er en forstad til Aarhus. Der sidder han hele eftermiddagen og hører musik og græder.

Aften, mandag 17. december 2012

ASM opsøger om aftenen sin far. Han fortæller ham, hvad der er sket.

»Han reagerer ikke. Eller han reagerer ved ikke at sige noget. Jeg kan tydeligt se på ham, at han er meget skuffet over mig. Han siger til sidst: »Du er ikke oppe imod mig,« og med det mener han, at når jeg vil prøve grænser af med min far, som alle gør en gang imellem, kan det altid løses mellem ham og mig. Han siger også: »Du er heller ikke oppe imod din mor eller din ven. Du er oppe imod et helt land. Du har fået sat rigtig mange mennesker i beredskab. Og du skal være meget, meget glad, hvis de ikke tager det under terrorparagraffen, hvis de finder ud af, at det er dig.« Sådan tænker min far automatisk, at de vil tænke: En bombetrussel og en person med indvandrerbaggrund er lig med terror.«

Faren råder ASM til at melde sig selv. Da ASM forlader sine forældre ved midnatstid, finder han ud af, at politiet har anholdt ejeren af den bil, som ASM lånte, da han kørte fra Fuglesangs Allé.

Tirsdag, 18. december 2012

ASM taler næste dag med en ven, som læser jura, fordi han vil have at vide, hvordan han kan få den nu anholdte løsladt. Vennen fortæller ASM, at det kan han kun, hvis han melder sig selv til politiet. Senere taler ASM med den anholdtes storebror. Storebroren beder også ASM om at melde sig til politiet.

»Han siger, at jeg skal tage et par timers hvile, og så skal jeg pakke en kuffert og tage ind på politigården.«

ASM tilstår alt.

Onsdag, 19. december 2012

ASM og ejeren af bilen bliver begge løsladt.

Mandag, 23. september 2013

»Jeg kan ikke på nogen måde retfærdiggøre det, jeg har gjort. Ligegyldigt hvad jeg siger, og hvad jeg gør efterfølgende, så har jeg stadig gjort det. Men jeg har alligevel valgt at fortælle min historie, fordi det måske kan hindre andre i at gøre det samme i en lignende situation,« siger ASM og fortsætter: »Jeg er kommet lidt videre. Det fylder ikke så meget, som det gjorde i månederne efter. Jeg skal til møde med min advokat for at få de sidste ting på plads, for nu nærmer retssagen sig. Og så vil jeg komme til at mærke det igen, og det vil komme til at fylde igen i tiden op til afgørelsen i retten.«

Undskyldte over for rektor

Efter episoden skrev ASM et brev til den daværende rektor, hvor han undskyldte for sin handling.

»Jeg ved godt, at der ikke er en undskyldning for det, jeg har gjort, men jeg prøvede at sige undskyld ved at skrive det brev til rektor. Og ved at melde mig selv til politiet.«

Han har ingen gyldig undskyldning. Og ASM kan heller ikke finde nogen gyldig forklaring på, hvad der skete for ham den dag.

»Jeg kan simpelthen ikke svare på, hvad der skete oppe i hovedet på mig på det tidspunkt. Desværre.«

fakta

Anklagemyndigheden har rejst tiltale mod i alt tre unge i sagen, der er berammet til behandling ved Retten i Aarhus i denne måned. De to øvrige tiltalte nægter sig skyldige.

»Alle tre er tiltalt efter straffelovens paragraf 266 – den »almindelige« trusselsparagraf. Desuden er de tiltalt efter paragraf 135, der handler om at få politiet til at rykke ud uden grund,« oplyser anklager Rasmus Gyldenløve fra Østjyllands Politi.

Anklageren oplyser desuden, at det er svært at sige noget om praksis i forhold til straflængde i denne form for sager.

ASM har ønsket at være anonym, fordi han i dag er studerende på et universitet, hvor ingen kender til hans fortid. Redaktionen kender hans fulde navn.

På Fuglesangs Allé er der rift om pladserne i auditoriet, så trappen må tages i brug. De studerende bærer selv en del af skylden for pladsmanglen. De shopper nemlig rundt i forelæsningerne, og fravælger de sene fredagsforelæsninger.

Studerende shopper rundt i forelæsninger

PLADSMANGEL Studerende i vindueskarme og på trapper er ikke noget særsyn i auditorier på BSS. Årsagen til pladsmanglen er, at de studerende shopper rundt i forelæsningerne og blandt andet vælger sene fredagsforelæsninger fra.

af Marie Groth Andersen
fotos: Anders Trærup

Torsdagens forelæsning i økonomistyring er tilsyneladende utroligt populær blandt HA-studerende på Campus Fuglesangs Allé i Aarhus. De 140 pladser i lokalet bliver hurtigt fyldt op, selvom kun 113 studerende ifølge timeplanen skal til forelæsningen. Ekstra borde og 10-20 stole bliver båret ind, og trappen bliver også taget i brug. Kun én stol er stadig ledig, den lige foran underviseren.

Overfyldte auditorier er ikke noget særsyn på Campus Fuglesangs Allé. På grund af de store hold på BSS bliver den samme forelæsning typisk holdt flere gange. Bliver man som studerende forhindret i at deltage i en forelæsning, kan man dermed vælge en forelæsning en anden dag. Men den fleksibilitet er der tilsyneladende gået inflation i. Et hurtigt kig på timeplanen giver da også et praj om, hvorfor torsdagens forelæsning netop er så populær. Nogle studerende skal nemlig have nøjagtig samme forelæsning, men på det mindre populære tidspunkt fredag klokken 16-18.

Det sker ofte

Den primære årsag til de stopfyldte lokaler er da også, at studerende shopper rundt i forelæsningerne, vurderer både Joachim Krogstrup Mikkelsen, der læser erhvervsøkonomi og er formand for Academic Business Council på BSS, og cand.merc.-studerende Morten Svendsen, der er medlem af både Academic Business Council og studienævnet på Erhvervsøkonomi.

»Det er både tidspunkter og undervisere, som studerende shopper rundt efter,« fortæller de.

»Det sker ret ofte, at vi hører om flere studerende, der har været generet af det og ikke har kunnet finde plads, selvom forelæsningen var en del af deres skema,« siger Joachim Krogstrup Mikkelsen og fortsætter:

»Det er svært at tage notater, når man sidder på en trappe med sin computer på knæene, det er ukomfortabelt, og i nogle auditorier skygger stolperne for udsynet til tavler og overhead.«

Overbooking

De to studerende peger også på, at der i løbet af semestret har været eksempler på forelæsninger, hvor lokalet ikke engang i udgangspunktet har kunnet rumme de tilmeldte studerende, hvilket er i strid med BSS's principper for planlægning af undervisning.

Kristian Winther, der er medansvarlig for timeplanlægningen på BSS, erkender, at lokalerne i visse tilfælde ikke har været store nok.

»Vi stiler ikke efter at overbooke, men vi ved af erfaring, at ikke alle tilmeldte studerende møder op. Især på første semester vil der være et frafald i løbet af semestret,« forklarer Kristian Winther.

Desuden bliver planlægningen ikke lettere af, at informationerne om, hvor mange udvekslingsstuderende og studerende på suppleringsuddannelser der er optaget, ofte først kommer lige op til eller efter studiestart, fortæller han.

Kristian Winther opfordrer de studerende til at holde sig til de forelæsninger, der står på deres skema. Alternativt vil hans bud på en løsning være at oprette flere forelæsningshold med færre studerende, da der mangler store auditorier med plads til mere end 180 studerende, eller at tage flere aftener og måske også lørdage i brug til undervisning.

»Men den løsning er hverken populær blandt studerende eller undervisere,« konstaterer han.

Mindre hold eller større auditorier?

»Der skal ikke bookes flere studerende ind på et lokale, end der er plads til,« fastslår prodekan for uddannelse på BSS, Peder Østergaard.

Og idéen om at oprette mindre hold er ikke hensigtsmæssig, mener han.

»Der er ikke økonomi i at køre med mindre hold med de taxametertilskud, vi får, hvis vi samtidig skal sikre en høj forskningsdækning og et så højt timeantal som muligt for den enkelte studerende.«

Heller ikke flere større auditorier ser han som en reel mulighed.

»På Fuglesangs Allé har jeg svært ved at se, hvordan vi kan få større auditorier end nu. Der er ikke rum, som vi kan inddrage eller lignende for at gøre de eksisterende auditorier større. Og på AU generelt har vi en udnyttelsesprocent på lidt over 50 på auditorier, der rummer 100 personer eller derover, så jeg tror ikke på, at vi får flere store auditorier.«

Problemet med overfyldte lokaler kan langt hen ad vejen løses ved, at de studerende holder sig til forelæsningerne på deres skema, mener prodekanen.

Hold jer til skemaet

Lektor Peder Harbjerg Nielsen underviser i finansiering og har oplevet, hvordan studerende shopper rundt i hans forelæsninger.

»Det viste sig, at de studerende, som reelt skulle have undervisning den pågældende dag, ikke kunne få plads i auditoriet, og det er jo ikke en holdbar situation. Men omvendt er en forelæsning jo offentlig, så alle kan i princippet deltage,« fortæller han.

Løsningen på det dilemma blev, at han inden forelæsningen bad de studerende, som ikke ifølge deres skema

skulle deltage i forelæsningen, om at vente med at komme ind i auditoriet til fem minutter før, forelæsningen skulle begynde.

»Det hjalp, de studerende har været meget ansvarlige, når jeg har nævnt problematikken for dem,« fortæller han.

Ekstern lektor Thomas Borup Kristensen har forsøgt lignende taktik.

»Nogle af mine studerende klagede over, at de ikke kunne få plads til forelæsningen, så jeg opfordrer alle studerende til at følge holdene og har også sendt en mail ud til de studerende i en venlig tone,« fortæller han.

Joachim Krogstrup Mikkelsen og Morten Svendsen er enige i, at den bedste løsning nu og her nok er, at de studerende begrænser forelæsningsshopperiet.

»Jeg mener ikke, man helt skal forbyde muligheden for at shoppe rundt, for nogle gange skal folk jo noget, der forhindrer dem i at komme til en forelæsning, eller de bliver syge, og så er det en god fleksibilitet at have. Men man kunne godt kommunikere ud til de studerende f.eks. på Blackboard eller CampusNet, at de fortrinsvis skal gå til deres egne forelæsninger,« siger Joachim Krogstrup Mikkelsen.

Academic Business Council vil selv nævne problematikken på et møde for samtlige holdrepræsentanter fra de nye hold på første semester.

Koks i skemaplanlægningen

TILVALG Flere studerende har oplevet at skulle være to steder på samme tid, fordi to fag har været skemalagt på samme klokkeslæt. Og det på trods af at planlægningssystemet Syllabus netop skulle forhindre den slags problemer.

af Marie Groth Andersen

Helle Jensen læser religionsvidenskab på femte semester med lektiologi som tilvalg, og hun kunne allerede i løbet af sommerferien se på sit skema, at der var overlap mellem to af hendes fag. Ifølge planlægningskontoret på Arts stod det imidlertid ikke sådan lige til at ændre.

»I stedet tilbød de os at vælge et andet tilvalgsfag eller at følge et valgfag i stedet,« fortæller hun.

Optager undervisningen

Helle Jensen er den eneste fra religionsvidenskab med lektiologi som tilvalg, og takket være fleksible undervisere på lektiologi fik hun sit skema til at gå op uden at skifte fag. Men det er ikke alle hendes medstuderende fra religionsvidenskab, der har været lige så heldige.

»Andre har været nødt til at vælge ikke at komme til undervisningen i det ene fag og får i stedet en medstuderende til at optage undervisningen på diktafon og herefter lægge den op på nettet,« fortæller hun.

Rådsformand på Arts undrer sig

Andreas B. Olsen, der er formand for Arts-rådet, bekræfter, at en hel del studerende har henvendt sig til rådet, fordi de har oplevet problemer med, at to fag er skemalagt på samme tid.

»Der er både tilfælde, hvor planlægningskontoret ikke har været i stand til at planlægge undervisningen uden overlap for fag internt på Arts. Og der er også mange studerende, som oplever problemer, når de tager et tilvalgsfag på et andet hovedområde, fordi man ikke koordinerer på tværs af hovedområderne.«

At timeplanlægningen volder problemer, er ikke noget nyt, men Andreas B. Olsen undrer sig over, at det fortsat er et problem, når nu man både på Arts og BSS benytter systemet Syllabus til timeplanlægning og lokaleplanlægning.

»Syllabus blev præsenteret som lyset for enden af tunnelen, fordi det blev nemmere at få overblik, men så er det da meget mærkeligt, at det fortsat er et problem, som rammer hele hold.«

Et stort puslespil

»Det er rigtigt, at der i starten af dette semester har været problemer med planlægningen af undervisningen,« erkender Liselotte Malmgart, der er studieleder på Institut for Kultur og Samfund og dermed ansvarlig for den praktiske tilrettelæggelse af undervisningen.

Men Syllabus har faktisk forbedret situationen, mener hun.

»Nu kan vi bedre se, hvor mange studerende der bliver ramt, hvis vi flytter timerne til et andet tidspunkt, fordi det kan ses i Syllabus. Problemerne er størst for studerende med tilvalg uden for Arts, så det bliver forhåbentligt bedre, når vi får et fælles planlægningssystem for hele AU.«

Det er et stort puslespil, der skal gå op, påpeger studielederen.

»Alle studerende på Arts kan vælge mellem mere end 50 tilvalg. På antropologi har de studerende for eksempel fordelt sig på 22 forskellige tilvalg. Og først i sidste uge af august fik vi de færdige lister over, hvor mange studerende der er optaget på de forskellige hold. Men vi vil arbejde på at gøre det bedre næste år,« lover hun.

Puslespillet er ifølge studielederen endnu sværere at få til at gå op på religionsvidenskab, som Helle Jensen læser. På femte semester er der undervisning i religionsvidenskab tre gange om ugen. Samtidig skal de studerende have undervisning i deres tilvalgsfag to til tre gange om ugen. Til sammenligning skriver de fleste andre Arts-studerende på deres bachelorprojekt på femte semester, hvor al undervisning i bachelorprojektet er skemalagt om fredagen, så mandag til torsdag er fri til undervisningen på tilvalgsfaget.

Find en fælles løsning

Men problematikken begrænser sig ikke kun til selve planlægningssystemet og til det interne planlægningspuslespil på Arts. Det handler også om viljen til at realisere strategiske beslutninger, mener Andreas B. Olsen.

»Det er en vigtig problematik at rejse i forhold til tværfaglighed, det indre uddannelsesmarked og de tværgående bånd. For hvis man virkelig mener det, bør der være mere samarbejde på tværs, og man bør arbejde på at finde en fælles løsning på tværs af hovedområderne,« siger han.

Liselotte Malmgart er enig i den kritik.

»Når nu de studerende netop bliver opfordret til, at de skal være tværfaglige, er det ærgerligt, at vi endnu ikke har fået løst de praktiske problemer, der er i forhold til det.«

Ikke kun politiske tilkendegivelser

Dekanatet på Arts og de fire prodekaner for uddannelse er opmærksomme på de praktiske barrierer, der er for studerende, som ønsker at uddanne sig på tværs af hovedområder, siger Marianne Ping Huang, prodekan for uddannelse på Arts.

»Det er ikke en ny problematik, men vi er mere opmærksomme på den end nogensinde før, fordi vi har fået det fælles planlægningssystem på BSS og Arts, og fordi vi senere får en fælles løsning på hele AU. Det gør, at vi kan begynde at arbejde med mere teknisk betonede løsninger i samarbejde med AU Studier og den faglige uddannelsesledelse.«

Især i forhold til fag, som er rettet mod undervisningen i gymnasiet, skal fleksibilitet på tværs af hovedområderne prioriteres, fastslår prodekanen.

»Men selv med øget koordinering på tværs vil der fremover være problemer, vi ikke kan løse. Især på fag, hvor undervisning er samlæst mellem flere studieretninger og på tværs af uddannelser. Det gælder for eksempel et fag som erhvervsøkonomi, hvor 35-40 Arts-studerende deltager i undervisningen sammen med måske 150 andre studerende fra BSS's uddannelser. Men der må vi som før henstille til at finde individuelle løsninger for vores studerende fra Arts.«

noter

Pruh eller muh?

Hesten fik en tur i mediemøllen, da det i foråret kom frem, at flere fødevarevirksomheder havde spædet oksekødretter op med billigere hestekød. Det fik debatten til at rase om, hvorvidt det er OK at spise hest. På årets Food Festival lod Aarhus Universitets Institut for Fødevarer de madglade gæsters smagsløg afgøre sagen. Forskerne tilbød gæsterne at smage på en saftig oksebøf og en saftig hestebøf. Herefter skulle gæsterne stemme på det mest velsmagende kød. Publikum var bestemt ikke afvisende over for tanken om at sætte tænderne i en hest. Det blev dog oksen, der løb med sejren, men kun lige med et mulehår.

»Generelt må man sige, at folk blev positivt overrasket over, hvor meget de to kødtyper ligner hinanden,« fortæller fuldmægtig Lisbet A. Rauff, der stod for at koordinere standen. Hun understreger dog, at man rent videnskabeligt kan komme med indvendinger til måden, afstemningen er udført på. Blandt andet kan den enkeltes stemme være påvirket af de andre gæster i standen.

»Men vi fik givet publikum en øjenåbner og gjort opmærksom på, at vores forskning blandt andet handler om kødkvalitet og indholdsstoffer i kød,« siger Lisbet A. Rauff. *(mga)* Foto: Jesper Rais

Cand.tvivl.?

Torsdag 21. november er der kandidatdag på Aarhus Universitet. Her kan du få mere at vide om kandidatuddannelserne på AU, hvordan du kommer til udlandet i løbet af kandidatuddannelsen, og hvordan du kan skaffe ekstra ECTS-points med Summer University. Du kan også få mere viden om, hvad du kan gøre allerede i løbet af studietiden for at sætte din karriere på skinner, og hvordan du bliver en del af AU's netværk for alumner. Dagen består både af faglige oplæg og en messedel og finder sted i Søauditorierne i Universitetsparken i Aarhus. Læs mere på **kandidat.au.dk** *(mga)*

Vil du styrke din videnskabelige karriere?

Adjunkter, forskere og postdocer har nu mulighed for at få en mentor i skikkelse af en erfaren kollega via en ny mentorordning på AU.

Styrk Talentet! Sådan hedder den nye mentorordning, hvor det er muligt for en yngre adjunkt, forsker eller postdoc at blive knyttet til for eksempel en erfaren lektor, der kan understøtte – og ikke mindst være med til at udvikle – sin yngre kollegas karrierepotentiale.

Interesserede kan melde sig til ordningen som mentor eller mentee på **au.dk/styrktalentet.**

AU HR matcher de mentorer og mentees, der har meldt sig til enkeltvis. Men det er også muligt for mentor og mentee at melde sig til som et team.

Kommende mentorer og mentees kan på **au.dk/styrktalentet** også læse, hvad de hver især forventes at bidrage med til forløbet. *(lobi)*

ARoS-direktør udnævnt til årets æresalumne

Ved årsfesten, der markerer universitetets grundlæggelse, udnævnte Aarhus Universitet traditionen tro årets æresalumne. I år faldt valget på ARoS-direktør Jens Erik Sørensen, der læste kunsthistorie på AU i 1970'erne. Dronning Margrethe den II's Rejselegat blev uddelt til de fire studerende Sine Grove Saxkjær, Rasmus Pihl, Anna Karen Kronsted Lund og Asger Narud. Ved årsfesten blev Aarhus Universitets Jubilæumsfonds Forskningsformidlingspris og Aarhus Universitets Jubilæumsfonds Pædagogiske Hæderspris uddelt til henholdsvis økonomiprofessor Philipp Schröder og lektor på Europastudier Lisanne Wilken. Endelig udnævnte hvert hovedområde en æresdoktor, som var henholdsvis professor David F. Hendry (BSS), professor Sander Greenland (HE), professor Pankaj K. Agarwal (ST) og professor James Phelan (AR). *(mga)* Foto: Lars Kruse

En forsker skal have to guder

Forskere skal ikke kun dyrke grundforskningen,
de skal også dyrke den anvendte forskning,
som fremmer samfundets vækst, velfærd og udvikling.
Kan de begge dele, kommer de i himlen.

kronik

af lektor Claus Holm,
Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU), Aarhus Universitet
illustration: Morten Voigt

Den svenske kirke giver ikke uden videre slip på sine medlemmer. Det fandt jeg ud af, da en bekendt fik tilsendt en udmeldelsesblanket – og af samme grund fik et par ord med på vejen. Han fik at vide, at det kan blive et problem at blive gift i kirken og blive kirkeligt begravet. Den største risiko er dog, at han måske ikke kommer i himlen. Omvendt medgav kirken, at disse risici ikke behøver at gøre indtryk. I hvert fald ikke, hvis man er optaget af at undgå kirkeskatten og måske slet ikke bekymrer sig om at komme i himlen. Trods alt – indrømmede den svenske kirke – vidste den jo ikke, om medlemskab af den svenske kirke kvalificerer til en plads. Hvem ved det så? Ja, det gør kun Gud. Det er ham, der afgør sagen. Derfor er der god grund til at være på god fod med ham.

At være på god fod med Gud var også, hvad magthavere i en anden tidsalder håbede på, når de – på vej i krig – råbte »Gud er med os«. I dag råber politikere noget andet, nemlig »forskningen er med os«, når de skaber tro på, hvordan det danske samfund skaber velfærd, vækst og udvikling i fremtiden. Kort sagt stod forskningen engang i Guds tjeneste, mens forskning i dag udgør den vestlige religion, som vi dyrker ud fra sekulære mål og midler. Og lige så klart er det, at vi samtidig erfarer en slags religionskrig om, hvilken type eller typer af forskning der skal satses på.

Drejer det sig først og fremmest om at satse på forskeres frie grundforskning, eller skal der også satses på anvendt forskning med umiddelbar relevans for vækst, velfærd og udvikling? Denne enten-eller-formulering står i modsætning til opfattelsen af, at forskning udgør et kontinuum fra grundforskning til anvendt forskning og vice versa. Den sidste opfattelse er den dominerende. Også i Danmark.

Kaster man for eksempel et blik på nogle af de danske universiteters strategier, står det hurtigt klart, at Københavns Universitet har sit klare udgangspunkt i den frie grundforskning som kerneaktiviteten, tæt fulgt af Aarhus Universitet, som har større tendens til at vægte grundforskning og samfundsengagement lige, mens Aalborg Universitet og RUC har deres kerneaktivitet i anvendt forskning. Men på tværs af disse udgangspunkter er der en tendens til at tro, at det ene nødvendigvis fører det andet med sig. Det er sikkert forkert. I hvert fald vover jeg den påstand, at der er al mulig grund til, at grundforskning og anvendt forskning oftest viser sig som vidt forskellige fænomener. Udtrykt anderledes så er der lige så lidt grund til at tro, at grundforskning altid vil vise sig anvendelig, som der er grund til at tro, at fordi viden er anvendelig, så inspirerer den også til grundforskning.

Blot fordi man er god til at skrive en forskningsrapport til en myndighed, er man ikke nødvendigvis god til at skrive en grundvidenskabelig artikel til et velestimeret tidsskrift og omvendt. Faktisk er det ikke kun forkert at tro, det er tilfældet, fremover må man fraråde at opretholde denne tro. Det hænger sammen med, at den politiske tro på, at universiteterne for eksempel blot kan satse på fri grundforskning og forvente, at anvendeligheden melder sig af sig selv, ebber ud. Så hvad er udsigterne, hvis et universitet kun er i stand til enten at udføre grundforskning eller anvendt forskning? Dårlige. Man risikerer enten at blive dømt ude som ubrugelig af politikere og praktikere eller at blive vurderet som udtryk for dårlig kvalitet af det internationale forskningssamfund. Men den største risiko er, at man ikke kommer i himlen, for himlen over universiteterne er godt i gang med at få to guder.

Mand og kone. De to AU-studerende Britt og Steffen få minutter efter vielsen i Universitetsparken.

LOVE STORY. Romancen mellem de to AU-studerende Steffen og Britt begyndte for seks år siden med en fest på uni. Siden blev det alvor, og selvom det stadig står lidt hen i det uvisse, hvem der friede, så blev de to i september smedet sammen der, hvor det hele startede: i Universitetsparken i Aarhus.

af Marie Groth Andersen
fotos: Lars Kruse

»Vil du ikke med ned og se fysisk kælder? Der er partikelaccelerator og alt muligt andet sejt isenkram dernede.«

Britt Videbæk Fredsgaard kan ikke lade være med at grine, da hun genkalder sig den scorereplik, som Steffen Videbæk Fredsgaard for seks år siden brugte for at få hende til at bide på krogen en sen aften til fest i AU's naturvidenskabelige fest- og foredragsforening TÅGEKAMMERET. Britt læser matematik-økonomi, mens Steffen læser fysik med matematik som sidefag og datalogi som en del af fagpakken. Begge er en aktiv del af inderkredsen omkring TÅGEKAMMERET, Britt er tidligere kasserer, mens Steffen netop er gået af som formand.

»Du sagde da ikke nej,« forsvarer han sig. Men Britt lader skinne igennem, at det nok ikke ligefrem var partikelacceleratoren, der fik hende til at gå i kælderen med Steffen.

Hjemme på uni

Efter den nat gik det stærkt.

»Vi flyttede nærmest sammen med det samme,« fortæller Britt. Først boede de på skift hos hinanden, men til sidst fandt de en fælles lejlighed. Og i september blev de viet ved en ceremoni ved amfiteatret i Universitetsparken i Aarhus. Rådhuset er for upersonligt, synes Britt. Og ingen af dem ville vies i kirken. Men universitetet var den helt rigtige ramme.

»Vi har haft vores daglige gang her i mange år. Nogle år mere, end vi burde. Så det er næsten som at blive gift hjemme,« siger Steffen.

»Ja, vi bruger de fleste af døgnets timer her på uni, vi er med i alt. Det er ikke unormalt for os at bruge 12-16 timer af en dag på universitetet, og vi kommer her også, selvom vi har fri, fordi det er her, vores venner er. Universitetet har betydet meget for os. Det er det, der har bragt os sammen, og vores omgangskreds er centreret omkring uni,« fortæller Britt.

> **Jeg blev helt ude af den og ringede og kaldte ham en idiot og rendte rundt og tudede hele aftenen. Af glæde.**
>
> *Britt, studerende brud*

Udsendt til Afghanistan

Både Steffen og Britt har oplevet studielivet kradse, både lige i begyndelsen og undervejs i studierne. Men det hjalp at engagere sig i foreningslivet og i studenterpolitik.

»Det er det, der har holdt mig kørende,« slår Britt fast.

»Jeg læste på KU, før jeg begyndte her i 2007, og der gled jeg fra efter et halvt år, fordi det var svært at blive en del af det sociale fællesskab. Så da jeg startede på AU, engagerede jeg mig i TÅGEKAMMERET og FU (FestUdvalget, red.) med det samme, og jeg er ikke i tvivl om, at det er det, der har båret mig igennem studiet.«

Steffen begyndte på AU i 2006, tre dage efter, at han var vendt hjem fra seks måneder som udsendt konstabel i Afghanistan.

»Man skulle tro, at det var omvendt, men det var virkelig som at komme fra asken til ilden. I militæret indgik jeg i en snæver, veldefineret ramme. Men på uni er der vide rammer, og så må man ligesom selv finde ud af resten. Jeg brugte blandt andet TÅGEKAMMERET til at finde noget af det kammerateri, som jeg savnede fra militæret.«

Teknokrat versus romantiker

Hverken Britt eller Steffen var afvisende overfor tanken om at blive gift, om end de havde hvert deres udgangspunkt.

»Teknokraten inden i mig mener, at nogle ting er nemmere, når man er gift. Hvis nu den ene af os bliver taget af en højresvingsbilist. Der er også nogle skattemæssige fordele, og så er testamentet også i hus.«

Den mere romantiske part afbryder:

»Vi havde været sammen i fire år, da vi første gang begyndte at snakke om at blive gift, fordi vi ikke kunne forestille os, at vi skulle være sammen med andre. Det var bare os to, og for mig er det så en naturlig ting at gifte sig,« slår Britt fast.

Hvem friede egentlig?

At de skulle ende med at blive gift som fattige studerende, var nok nærmest en tilfældighed. Eller i hvert fald en følge af deres talfascination. Steffen havde set en dokumentar med folk, som blev gift den 11.11.11.

»Og så sagde jeg til Britt, at hvis jeg nogensinde skulle giftes, så skulle det være den 7.9.13. Jeg synes, det var skægt og sådan lidt: Vi håber jo på det bedste. Det står i kontrast til, hvordan vi har det med hinanden, for vi er ikke i tvivl om, at vi skal være sammen resten af livet.«

Den greb Britt med det samme. Hun oprettede fluks begivenheden 'bryllup' i deres fælles Google-kalender, hvilket resulterede i, at Steffen fik en automatisk e-mail fra Google med en invitation til sit eget bryllup.

Faktisk havde Britt friet tidligere. På skuddag. Den dag på året, hvor frieri traditionelt set er forbeholdt kvinder.

»Jeg sad sammen med min veninde og så noget om skuddag i fjernsynet. Manden skal give kvinden 12 par silkehandsker, hvis han siger nej. Så jeg tænkte, at det da kunne være meget rart med 12 par silkehandsker, så jeg råbte ud til Steffen i køkkenet, om han ville gifte sig med mig.«

»Og der undervurderede hun så lige min nærighed,« fortæller Steffen, der replicerede Britts frieri med et »OK da«. Der gik dog nogle år, før de offentligt stod ved deres status som forlovede. Igen slog Steffens matematiske hjerne til.

»Traditionelt set er den maksimale tid, man kan være forlovet før et bryllup, ét år. Så den 7.9.12 ændrede jeg min status til forlovet på Facebook, så vi kunne have maksimal tid til at vænne os til tanken om at skulle giftes,« fortæller Steffen med et glimt i øjet.

Britt var den aften til Sunny Beach-fest på uni og velmarineret i sprut, da hun af sine veninder blev gjort opmærksom på, at Steffen havde ændret status til forlovet på Facebook, og at hun nok skulle tolke det som om, at hun nok også var forlovet.

»Jeg blev helt ude af den og ringede og kaldte ham en idiot og rendte rundt og tudede hele aftenen. Af glæde.«

Da rusen og tømmermændene var fordampet, blev forlovelsen da også fejret med både ring og champagne.

På en af årets sidste rigtige sensommerdage sagde de to så endeligt ja til hinanden under soluret i Universitetsparken med familie og venner på de buede tilskuerpladser og til Aarhus Pigekors skønsang.

»Nu skal I til at øve jer i at sige mand og kone i stedet for kæreste,« lød det fra celebranten, der stod for talen under den borgerlige vielse. På samme måde skal de snart til at øve sig i ikke at kalde sig studerende længere. Efter henholdsvis syv og seks intense år på Aarhus Universitet er det nemlig snart slut. Steffen begynder snart på sit speciale og har netop fået fast job på Bjerringbro Gymnasium, og Britt begynder på sit speciale til oktober.

Bryllup på SU

af Marie Groth Andersen

Både Steffen og Britt er på SU, alligevel inviterede de mere end 150 gæster til reception og bryllupsfest, og Britt fik opfyldt drømmen om et stort, hvidt skrud. Regneark, militaristisk planlægning og hjælp fra familie og venner er vejen frem, fortæller de.

»Vi har god erfaring fra TÅGEKAMMERET i forhold til at holde store arrangementer for flere hundrede mennesker, og i den sammenhæng er brylluppet bare et lille arrangement. Det handler jo bare om at gange op. Fire paller øl, 30 liter sovs og så videre,« lyder det rutineret fra Steffen.

Britt supplerer: »Det første, vi gjorde, var at lægge et budget. Og så lod vi være med at gå i biografen, vi gav ikke hinanden julegaver og fødselsdagsgaver, ønskede os penge eller ting til brylluppet i gaver, lod være med at rejse og sådan. Men vi har stadig haft det sjovt, der har været plads til at feste.«

Planlægningsnazister

Britts økonomiske og matematiske baggrund har heller ikke fornægtet sig i planlægningen.

»Vi er nok lidt nogle planlægningsnazister. Alle udgifter er skrevet ind i et regneark, hvor der også står, hvem der er ansvarlig for at løse opgaven, og så gør man det bare grønt, når det er fikset. På den måde er det nemt at holde overblik over opgaver og økonomi.«

Derudover har de nidkært finkæmmet tilbudsaviser, og de våde varer er hentet i Tyskland.

Trækker på kontakter

Britt og Steffen satte også deres store netværk i sving. Deres forældre har hjulpet økonomisk og har også hjulpet lidt med maden.

»Og jeg har selv lavet invitationerne sammen med en veninde,« fortæller Britt.

»Vi kender en i Aarhus Pigekor og fik dem til at synge ved vielsen, og en af vores venner har hjulpet med maden,« indskyder Steffen.

At lave mange ting selv og at få familie og venner til at byde ind har gjort, at de kunne holde bryllupsudgifterne nede.

Britt og Steffen ønskede at holde deres bryllup ved amfiscenen i Universitetsparken, fordi universitetet betyder meget for dem begge. »Det er næsten som at blive at blive gift hjemme,« mener Steffen. Brudeparret har brugt mange måneder på at planlægge og forberede brylluppet, så de kunne få deres drømmebryllup på et SU-budget.

Universitetsvalget 2013

Hvert år er der valg til de forskellige råd, nævn og udvalg på Aarhus Universitet, men der vælges ikke repræsentanter til samtlige organer hvert år. Dog skal de studerende hvert år vælge to repræsentanter til bestyrelsen.

Hvem kan stemme – og til hvad?
I år er det studerende og ph.d.-studerende på AU, der skal stemme. Der skal vælges repræsentanter til følgende organer:

- **Universitetets bestyrelse:** Bestyrelsen er den øverste myndighed på universitetet og fastlægger retningslinjerne for universitetets organisation og langsigtede virksomhed og udvikling. Bestyrelsen består af 11 medlemmer, heraf to studerende og tre medarbejdere. De resterende er eksterne medlemmer.
- **De akademiske råd:** Alle fire hovedområder har nedsat et akademisk råd, hvor medarbejdere og studerende løbende inddrages i ledelsen af hovedområdet.
- **Ph.d.-udvalg:** Ph.d.-udvalgene er tilknyttet ph.d.-skolerne på de fire hovedområder. I udvalget sidder både ph.d.-studerende og videnskabeligt personale, der samarbejder med og rådgiver dekan og ph.d.-skoleleder om blandt andet udbuddet af ph.d.-kurser.
- **Studienævn:** På AU findes der både studienævn, som dækker enkelte uddannelser, og studienævn, der samler flere uddannelser i ét nævn. I studienævnene har medarbejdere og studerende indflydelse på studieordninger, undervisning og eksamensplanlægning.

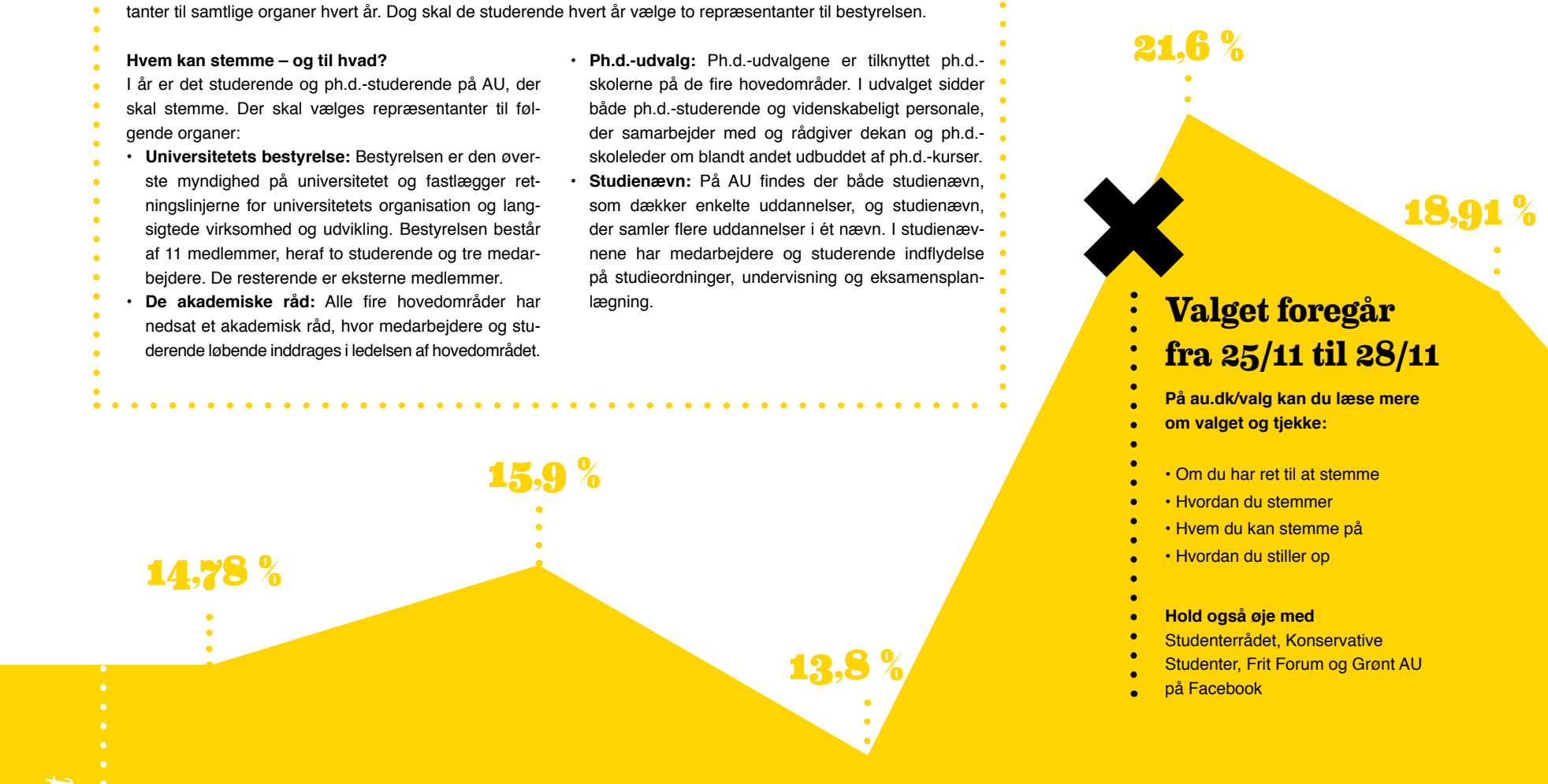

Valget foregår fra 25/11 til 28/11

På au.dk/valg kan du læse mere om valget og tjekke:

- Om du har ret til at stemme
- Hvordan du stemmer
- Hvem du kan stemme på
- Hvordan du stiller op

Hold også øje med
Studenterrådet, Konservative Studenter, Frit Forum og Grønt AU på Facebook

Reel indflydelse – eller blot en illusion?

VALG PÅ AU At de studerende ikke gider stemme ved universitetsvalgene på AU, kan ses som udtryk for, at de ikke tror, deres stemme giver reel indflydelse. Universitetets opfattelse af, at de studerende føler sig inddraget i ledelsen af universitetet, bliver dermed afsløret som en illusion, mener valgforsker.

af Marie Groth Andersen

Sidste år stemte kun 13,77 procent af de stemmeberettigede studerende til bestyrelsesvalget. Det er det laveste tal i seks år, og højeste stemmeprocent i perioden var 21,16 procent i 2010.

Lav valgdeltagelse er generelt et udtryk for en lav interesse blandt vælgerne for det område, der stemmes om, forklarer professor Jørgen Elklit, der forsker i valg og vælgeradfærd ved Aarhus Universitet. Den lave interesse kan skyldes flere ting.

»Måske har vælgerne bare ikke interesse for at deltage i valget. Eller også har de tænkt det igennem og fundet, at valget ikke har betydning for dem, fordi det ikke ændrer noget for dem at stemme. Dermed kan lav deltagelse også ses som udtryk for en lav tro på, at man som vælger har reel indflydelse.«

Ikke kun manglende interesse
At de studerende ikke i særlig høj grad deltager i universitetsvalgene på AU, kan ikke udelukkende tilskrives uinteresserede studerende, mener valgforskeren.

»For mange studerende er engagerede i andre sammenhænge og deltager for eksempel aktivt i almindelig partipolitik på flere niveauer.«

Dermed er vi tilbage ved spørgsmålet om, hvorvidt valget reelt har betydning for de studerende, og om de oplever at have reel indflydelse. Det vil Jørgen Elklit ikke gøre sig til dommer over.

»Men hvis de studerende rent faktisk har indflydelse, så må det være kommunikationen, den er gal med.«

Hvad laver bestyrelsen?
Selv efter mange år på AU er Jørgen Elklit i tvivl om, præcist hvad bestyrelsen arbejder med.

»Når bestyrelsen og dens arbejde også af mig opleves som noget, der er langt væk, må den for de studerende opleves som endnu længere væk. Derfor er der heller ikke noget at sige til den lave studenterdeltagelse i valget.«

Bestyrelsen har et ansvar for at kommunikere sin rolle bedre, men det har universitetets avis *Omnibus* også, påpeger valgforskeren.

»I har som avis et medansvar, for man kan stille spørgsmål ved, om der er nok dækning af beslutningstagningen og konsekvenserne af den. Ledelsen af universitetet foregår et sted, hvor jeg som menig medarbejder ikke er med, og det bliver ikke kommunikeret klart nok hverken til mig eller de studerende,« siger valgforskeren.

Show it, don't tell it
Vil man have flere studerende til at stemme ved universitetsvalget, så skal man kunne forklare dem, hvorfor det er vigtigt for dem at stemme, pointerer valgforskeren.

»Men det bedste ville være, hvis bestyrelsen og ledelsen gennemførte nogle af de ting, som studenterrepræsentanterne virkelig går op i.«

En illusion
Den lave stemmeprocent er et problem for de kandidater, der vælges, for alt andet lige vil en høj stemmeprocent give dem et stærkere mandat. Men det er også et problem for universitetet, mener Jørgen Elklit.

»For universitetet er det da beklageligt udadtil. Man har haft en forhåbning og vel også et ønske om, at de studerende føler sig inkluderet i ledelsen af universitetet. Men det bliver afsløret som en illusion.«

For nemt at stemme?

Du behøver hverken at forlade din seng eller at fumle med noget så gammeldags som en blyant for at stemme til universitetsvalget. Valget foregår elektronisk og kræver kun få klik med musen. Men måske er det blevet for nemt at stemme, siger valgforsker ved Aarhus Universitet Jørgen Elklit.

»Valg må godt være lidt besværligt. Lige nu er det så nemt, at det er på niveau med at bestille en biografbillet. Det er spørgsmålet, om det ikke er for nemt. De digitale valg, som Indenrigsministeriet tester for tiden, foregår jo heller ikke hjemmefra. Man skal stadig hen til valgstedet, selvom afstemningen er digital, det er med til at bibeholde en højtidelighed omkring valget, som man ikke skal kimse ad.«

13,77 %

Hellere kæmpe – fremfor at give op på forhånd

Den ene af de studerendes to nuværende repræsentanter i bestyrelsen, Benjamin Bilde Boelsmand, vedgår, at han ikke får krampe i armen af at sætte flueben ud for sager, som det er lykkedes de to studenterrepræsentanter at få tilslutning til i bestyrelsen. Alligevel mener han, at det er værd at bruge tid på at stemme som studerende.

Brug din stemme

»Jeg kan ikke se andet, end at det må blive et gæt, hvorfor så få studerende finder det værd at stemme. Og selv om det muligvis handler om, at det er svært at få gennemført noget af det, som betyder noget for studerende, er det da bedre at kæmpe for at forandre tingene til det bedre inden for de givne rammer end bare at give op på forhånd og slet ikke stemme.«

Mere synlig bestyrelse

Som valgt gennem de seneste to valgperioder er Benjamin Bilde Boelsmand på det rene med, at bestyrelsens arbejde er temmelig uvedkommende for langt de fleste studerende, der som mange andre er efterladt med det indtryk, at afsondrethed er en professionel bestyrelses eneste naturlige habitat.

»Det er klart, at en bestyrelse skal lade ledelsen lede universitetet. Men jeg tror, at det vil interessere mange at vide, hvad det er, bestyrelsen laver, og hvad det er, ledelsen laver. For eksempel kunne vi som bestyrelse have kommunikeret langt mere aktivt om de diskussioner, der optog os sidste efterår i forbindelse med udarbejdelsen af en strategi for universitetet for perioden 2013-2020.« *(lobi)*

Læs også de to studenterrepræsentanters Synspunkt på bagsiden.

2012

Voxpop:

Stemte du til universitetsvalget sidste år?
Omnibus har spurgt fem studerende på AU.

af Sara Rosenkilde Kristiansen
fotos: Anders Trærup

Nicolai de Vries,
læser pædagogisk sociologi på 1. semester

»Jeg kunne da godt finde på at stemme til universitetsvalget. Faktisk har jeg slet ikke hørt om det før nu. Mon ikke jeg hører mere om valget, når det er ved at være oppe over – så vil jeg træffe min beslutning derefter.«

Nanna Arabi,
læser statskundskab på 3. semester

»Ja, jeg stemte sidste år, dog var det mest af pligt. Jeg synes bare ikke, man har ret til at være utilfreds, hvis man ikke selv har stemt. Af samme grund går jeg til stemmeurnerne igen i år.«

Betina Jensen,
læser teologi på 7. semester

»Jeg stemte ikke sidste år, men det har jeg gjort før. Sidste år gik det min næse forbi, jeg var simpelthen ikke selv opmærksom på valget. Jeg vil stemme i år, nu hvor jeg har talt med jer.«

Morten Norstrøm,
læser Marketing and Management Communication (MMC) på 1. semester

»Jeg regner med at stemme i år, hvis jeg er nok inde i tingene til at kunne vurdere det. Har slet ikke hørt, der skal være universitetsvalg. Hvis jeg ikke ved en skid om valget, giver det ikke mening for mig at sætte mit kryds.«

Rasmus Nielsen,
læser nordisk sprog og litteratur på 7. semester

»Nej, jeg fik godt nok ikke lige stemt sidste år. Det skyldes simpelthen, at jeg sved det ud midt i universitetslivets travle hverdag. Jeg har dog planer om at stemme til valget i år.«

Stemmeprocent ved valget af de studerendes repræsentanter til AU's bestyrelse
Kilde: AU's valgsekretariat

Årstal

KÆRE STUDERENDE
BRUG DIN STEMME

Til november er der valg på universitetet, hvor det næste års medlemmer af studienævn, akademiske råd og universitetets bestyrelse skal findes. I disse tre af universitetets vigtige organer sidder studerende med til bords. I er fx med, når der skal vedtages studieordninger, og til at rådgive institutledere og dekaner og i forbindelse med budgetlægningen.

Det betyder meget for universitetet, at du som studerende tager aktivt stilling og deltager i valget. Allerede nu kan du stille op og tjekke din valgret på **au.dk/valg**, selv om selve universitetsvalget først er til november. Besøg siden nu, hvis du vil være sikker på, at din stemme bliver hørt.

Brian Bech Nielsen
Rektor

Se mere:
Tjek din valgret, og stil op til universitetsvalget på **au.dk/valg**
Se alle studenterorganisationer – politiske og apolitiske – på **au.dk/studenterforeninger**

AARHUS UNIVERSITET

Annonce

Hvorfor er danskere så mærkelige?

STAMMEKULTUR

Kulturmødet eller -sammenstødet mellem danske og udenlandske forskere var på dagsordenen, da ph.d.-foreningen ved Health holdt temadag om internationalisering under overskriften »Researchers without Borders«.

Som navnet antyder, er Nivedita Eskesen selv et eksempel på mødet mellem flere kulturer. Hun er født i Indien, opvokset i England og har boet i Danmark de seneste 12 år. Hun har specialiseret sig i kulturforskelle, herunder hvad udlændinge finder problematisk ved den danske kultur.

af Marie Groth Andersen
foto: Lise Balsby

»Vi hører fra udenlandske forskere, at det er svært at komme ind på livet af danskerne, og at det er svært at blive integreret. Arrangementet er både for udenlandske forskere, som skal begå sig i den danske kultur og gerne have et succesfuldt ophold, og for danske ph.d.-studerende, der som en del af deres uddannelse skal ud i verden og gerne vil blive klogere på den kulturelle bagage, man har med som dansker,« fortæller medarrangør, læge og ph.d.-studerende Sara Heebøll inden oplægget om danskens særheder.

Jeg holder meget af danskere, men ...

Kulturkonsulent Nivedita Eskesen fra Living Institute har specialiseret sig i kulturforskelle, herunder forhold, som udlændinge finder problematiske ved den danske kultur. Og hun indledte temadagen med at kradse i den danske fernis.

»Misforstå mig ikke. Jeg har boet her i landet i 12 år, og jeg holder meget af danskerne, men undersøgelser, blandt andet The Expat Study fra 2010, viser, at udlændinge opfatter danskerne som kolde, reserverede, dovne, uhøflige, usofistikerede, ulydige og naive. Faktisk er den danske kultur meget anderledes fra mange andre kulturer i verden.«

Ingen særbehandling

Nivedita Eskesen beskriver den danske kultur som en homogen stammekultur præget af værdier som lighed, konsensus, tillid, autonomi og evnen til at balancere familieliv og arbejdsliv.

»Det er fantastiske værdier, men de har også en bagside,« mener Nivedita Eskesen.

Danskernes tillid til hinanden skaber sammen med den store lighed i samfundet for eksempel en meget direkte omgangstone, som kan kræve lidt tilvænning for en udlænding.

»Fordi alle er lige, får man ikke særbehandling i Danmark. Alle bliver talt til på den samme måde. Først opfattede jeg det som ubehøvlet, men så gik det op for mig, at det også er sådan, danskerne taler til hinanden.«

Nivedita Eskesen uddyber: »Danskerne går ikke så meget op i at opbygge relationer for at skabe tillid, for tilliden er der allerede, der er ingen grund til small talk, så danskerne er meget direkte. Forestil dig, hvordan du ville tale til din familie. Det er sådan, danskerne taler til hinanden.«

Den lidt kontante form går også igen på arbejdspladsen. Danskere siger glad og gerne deres mening om tingene. Også selvom de ikke er blevet spurgt. Og når man får stillet en opgave, så er det ud fra devisen: Her er en opgave. Her er en deadline. Slå dig løs.

»Det kan opleves som mangel på hjælpsomhed eller som mangel på interesse. Men danskerne har tillid til, at du løser opgaven. Hvis du vil have hjælp eller sparring, så skal du selv bede om det,« pointerer Nivedita Eskesen.

Du skal ikke tro ...

Og så skal man lige huske på janteloven. Selvom danskerne generelt er glade for, at man tænker ud af boksen, så skal man ikke tro, at man kan komme sejlende ind fra udlandet med en masse nye idéer. Man må nemlig ikke tro, at man er bedre end andre. Igen en bagside ved den stærke lighedstanke i Danmark, mener Nivedita Eskesen.

»Gode idéer skal serveres med en god portion ydmyghed i retning af: Det er ikke for at blære mig, men kunne man eventuelt prøve ... « smiler Nivedita Eskesen. Og hun taler af erfaring, slår hun fast.

Giv tid

Viden er vejen frem til at forstå den lidt sære danske kultur, og den negative opfattelse af danskerne, som Nivedita Eskesen præsenterede i indledningen, hænger ikke nødvendigvis ved.

»Sådan opfattes danskerne ved første øjesyn. Men det er kun toppen af isbjerget. De udlændinge, der graver et spadestik dybere og får et indblik i de underliggende værdier, som driver danskerne, bliver faktisk ofte imponeret over, hvor positive og stærke de er.«

fakta

Tips til danskere i udlandet

- Husk på, at det er dig, der er forskellig fra de andre, og at din måde at gøre tingene på ikke nødvendigvis er den bedste.
- Kend din egen kulturelle bagage, og husk, at det er farligt at se andres kultur igennem egne værdier.
- Vær open-minded og social, og find en, du kan spørge om de ting, du ikke forstår ved den nye kultur.
- Skaf dig viden om kulturen, det skaber forståelse.
- Find *the common ground*. Uanset hvor forskellig man er, kan man altid finde noget at være fælles om.

Tips til udlændinge i Danmark

- Opsøg viden om den danske kultur, og interagér med danskerne.
- Det er dig, der skal tage initiativet. Vær social, men husk at invitere 3-4 uger i forvejen. Danskere har travlt og er ikke spontane.
- Vær tålmodig. Danskere er som kokosnødder: Når du har knækket den hårde skal, er du inde i varmen for altid.
- Skål! (hvis ovenstående glipper …)

Kilde: Nivedita Eskesen, Living Institute

»Yes, vi har en lytter!«

STUDENTERRADIO. Al begyndelse er svær, må de to værter bag det nye radioprogram SU Live sande. Adskillige tekniske uheld spændte ben for den planlagte premiere på programmet, som hver uge prikker til studiefordomme, anmelder fredagsbarer og giver et medievidenskabeligt blik på nyhedsstrømmen.

af Marie Groth Andersen
fotos: Lise Balsby

»1-2-3. Kører det?« Nyudsprunget radiovært Marlene Kongsted og medværten Emil Kristensen laver den sidste lydprøve, inden de er klar til allerførste optagelse af det nye radioprogram SU Live på Aarhus Studenterradio.

De to værter læser begge medievidenskab på tredje semester på AU og begyndte før sommerferien at lege med tanken om at lave radio.

»Vores studie er ret teoretisk, så det her er en god mulighed for at anvende noget af sin viden i praksis,« fortæller Emil.

»Jeg kunne godt tænke mig at lave noget lignende, når jeg er færdig med studiet, så det er fedt at prøve det af allerede nu, og så ser det vel også godt ud på CV'et,« tilføjer Marlene, der altid har villet arbejde med medier og journalistik og er gået målrettet efter det siden gymnasiet.

Ingen radioerfaring

Selvom de to studerende har pløjet sig igennem en del medieteori på studiet, har ingen af dem erfaring med at lave radio. De skulle have optaget programmet for en uge siden, men optageren fungerede ikke. Fandt de ud af efterfølgende. Og denne morgen driller både lydstik, afspilning af musik og optager. Men Marlene og Emil klør ufortrødent på, og de tekniske problemer bliver tilsyneladende overvundet.

»Jeg er klar, når du er klar,« lyder det fra Marlene. Høretelefonerne er på og mikrofonen kørt i stilling.

»Så lad os fyre den af.« Emil sætter intronummeret på, og da det fader ud, præsenterer de to værter programmet.

»Hej og velkommen til SU Live. Programmet, hvor vi afmystificerer studier og anmelder fredagsbarer,« indleder Marlene, hvorefter Emil tager over:

»Denne gang anmelder vi vores egen fredagsbar på medievidenskab, så vi er lidt *biased*. Det er dårlig stil, men det er en god bar.«

Marlene bryder ind:
»Og så læser vi begge medievidenskab, så vi ser også på, hvordan vores nyheder er socialt konstrueret.«

Overspring og fordomme

Emil og Marlene har selv udviklet konceptet til programmet. Idéen serverede de for Aarhus Studenterradio, der sagde »ja tak« og gav dem sendetid hver fredag kl. 21-22.

»Vi vil gerne lave et program fra studerende til studerende, for vi synes, der manglede et program med fokus på studielivet her på studenterradioen,« fortæller Marlene.

Udover anmeldelse af fredagsbarer og et aktuelt medievidenskabeligt indslag byder hvert program også på en mere eller mindre studierelevant overspringshandling. Denne gang anbefaler Emil og Marlene, at især nye studerende svinger forbi Aarhus Rådhus for at få fingrene i en gratis velkomstpakke med information til og rabatter for studerende. Og så inviterer de hver gang en medstuderende i studiet, som de konfronterer med en række fordomme. I dag er det biologistuderende Jens, som mødes af en byge af fordomme og spørgsmål om biologistudiet.

Bruger du meget tid i sumpede områder? Tager du dine waders af, når du skal i byen? Har du en yndlingsmikroorganisme? Er der mange ekskursioner på studiet? Hvordan er jeres fredagsbar? Er der godt scorepotentiale på studiet? Hvordan er kønsfordelingen?

Jens får også lov at lufte en fordom om næste uges gæst, som læser uddannelsesvidenskab.

»De er lidt vage i forhold til det, de laver, så de laver måske ikke så meget? Det glæder jeg mig til at høre mere om.«

»Yes, vi har en lytter i næste uge!« udbryder Emil begejstret, men retter straks sig selv.

»Ej, det må man ikke sige ...«

Klokken 21-22 – en udfordring

Men der er noget om snakken. Både Marlene og Emil erkender, at sendetidspunktet fredag kl. 21-22 er en udfordring.

»Det er jo der, man typisk er i fredagsbar,« siger Marlene og fortæller, at de forsøger at ramme en tone og en musikstil, som passer til fredag aften med et par øl i blodet.

»Det er jo nok ikke lige på det tidspunkt, man gider forholde sig til hård journalistik,« konstaterer Emil og fortsætter:

»Et højt lyttertal og popularitet er ikke vores argument for at gøre det her. Jeg har ingen ambitioner om, at jeg bliver kendt på det her. Det primære argument er, at jeg får praktisk erfaring, og at radio er et sjovt medie at arbejde med,« forklarer Emil. Helt blottet for ambitioner er han dog ikke:

»Vi er bestemt ikke ligeglade med programmet, og det kunne være fedt, hvis folk vil lytte med, fordi de er interesseret i at høre om de forskellige studier.«

Take it as it comes

De to værter står selv for at planlægge og afvikle udsendelserne sideløbende med deres studier.

»Det tager faktisk lidt længere tid end forventet. Vi har nok brugt seks-syv timer på at planlægge en udsendelse, som kun tager en time, men det bliver nok bedre med tiden,« håber Marlene.

I modsætning til Emil forbereder hun alle sine speaks på forhånd. Emil improviserer undervejs.

»Jeg har det sådan lidt: Take it as it comes, vi finder nok en struktur over noget tid.«

Den løse, let ustrukturerede tilgang præger også første udsendelse.

»Det er meningen, at det skal have præg af en samtale,« siger Marlene.

En kikset generalprøve ...

Efter lidt over en times optagelse, seks musiknumre og en hel del verbal pingpong henover den lilla radiopult kan de to værter runde første udsendelse af SU Live af. Nu skal det bare redigeres, så det er klar til premieren samme aften. Marlene lægger tilfreds høretelefonerne fra sig og træder væk fra mikrofonen.

»Det gik da OK«

Emil bakser lettere febrilsk med radiooptageren.

»Emil, jeg hopper ud af vinduet, hvis den ikke har optaget.« Marlene stirrer skiftevis på ham og optageren.

»Jo, den er her,« lyder det fra Emil, og lettelsen breder sig i studiet.

Nogle timer senere viser det sig, at udsendelsen alligevel ikke er blevet optaget.

»Vi kunne ikke finde programmet på optageren. Vi frygter, at »stop optagelse« har betydet »slet optagelse«,« fortæller Marlene, der dog ikke tog springet ud af vinduet.

Premieren må udskydes en uge, og dagens optagelse må i stedet betragtes som en ufrivillig generalprøve. Men man siger jo, at en kikset generalprøve giver en god premiere.

Marlene Kongsted og Emil Kristensen læser begge medievidenskab på AU. De har ingen erfaring med at lave radio, alligevel er de netop sprunget ud som værter på det nye radioprogram SU Live på Aarhus Studenterradio.

Aarhus Studenterradio er en rigtig græsrodsradio, der drives af frivillige, fortrinsvis studerende. Har du en god idé, kan du få sendetid.

fakta

SU Live

Programmet laves af de to studerende Marlene Kongsted og Emil Kristensen, der begge læser medievidenskab på 3. semester. Programmet handler om livet som studerende.
Hver uge præsenterer værterne en studierelateret overspringshandling, anmelder en fredagsbar, går i kødet på fordomme om forskellige uddannelser og ser på nyhedsstrømmen med medievidenskabelige briller.

SU Live sendes hver fredag kl. 21-22. I modsætning til, hvad navnet antyder, sendes programmet ikke live, men er produceret på forhånd.

Aarhus Studenterradio

Radioen drives af en frivillig stab fra studentermiljøet i og omkring Aarhus fra et bredt udsnit af uddannelser. Udsendelserne laves primært af studerende for studerende, og der er lidt af hvert på programmet i løbet af en uge, alt lige fra morgenradio til musikprogrammer samt undrende og lummer radio.

Alle er velkomne til at lave radio på Studenterradioen, det kræver blot en god idé til et program. Radioen gik i luften i 1996 og kan høres på frekvens 98,7 FM eller på **www.aasr.dk**

noter

Vidste du, at ...

- du kan henvende dig til studenterpræsten, hvis du som studerende slås med problemer som ensomhed, konfliktfyldte relationer eller sorg, fordi en, du holdt af, er død.

studenterpraest-aarhus.dk/individuelle-samtaler

- Studenterrådets Retshjælp er en selvstændig forening, der drives af jurastuderende, og som yder gratis og anonym rådgivning til studerende. Retshjælpen holder til på et kontor i Aarhus, men tilbuddet gælder alle studerende på AU.

sr.au.dk/sr/da/retshjaelpen

- Aarhus Universitets-Sport (AUS) er universitetets officielle idrætsforening, der fungerer som paraplyorganisation for i alt 16 selvstændige foreninger, hvor du kan dyrke badminton, basketball, bridge, fodbold, fægtning, gymnastik, håndbold, jagt, roning, skak, skydning, svømning, ultimate, vandpolo, volleyball, kenikan, lystfiskeri og floorball. *(lobi)*

aus.dk/medlemsklubber

Hvad er ansvarlig forskningspraksis på AU?

Universitetsledelsen har i begyndelsen af september udsendt et debatoplæg, som skal være afsæt for drøftelser om fælles retningslinjer for ansvarlig forskningspraksis på Aarhus Universitet.

Drøftelserne på blandt andet hovedområderne skal danne grundlag for det videre arbejde med retningslinjerne til foråret. *(lobi)*

Find debatoplægget på
au.dk./forskning/ansvarligforskningspraksis

Smutvej til et sjovere studieliv

Studiz er et website, der leverer en oversigt over studierabatter. Du har som studerende også mulighed for at oprette et digitalt studie-id – og på den måde slipper du for at medbringe indskrivningsbekræftelse på caféer, restauranter og i de butikker m.v., der tilbyder rabat på sitet. Jo flere studerende, der bruger sitet, jo større rabatter. *(lobi)*

studiz.dk

Tidligere ansat anmeldt for bedrageri

Aarhus Universitet har anmeldt en 47-årig tidligere ansat, som sad i en funktion med økonomiansvar, for bedrageri. Kvinden begyndte i januar, godt et år efter sin ansættelse, bedrageriet ved at ændre kontonumre på fakturaer i INDFAK, der er universitetets elektroniske system til håndtering af fakturaer. Anklagemyndigheden mener at kunne bevise, at kvinden på den måde i seks tilfælde overførte beløb til sin datters konto. Kvinden har erkendt fire af de seks tilfælde. AU har rejst et erstatningskrav mod kvinden. Sagen vil efter alt at dømme komme for Retten i Århus i løbet af efteråret.
(lobi)

Underviser
– nu med oplæg på egen YouTube-kanal

Hvis du som underviser har mod på at lave screencasts og vise dem på for eksempel videokanalen YouTube, kan du lære, hvordan du griber det an, på en endagsworkshop i Aarhus eller Emdrup arrangeret af Center for Undervisningsudvikling og Digitale Medier.

Screencasts (optagelser via computerens webcam) er en mulighed for at kommunikere mere visuelt om pointer, begreber, modeller og tabeller til dine studerende, som kan se optagelserne, når det passer dem, ved for eksempel at gå ind på YouTube.

Du kan lave screencasts, som kan genbruges semester efter semester – eller lave et screencast, hvor du stiller særligt aktuelle spørgsmål til for eksempel en tekst eller et tema. *(lobi)*

Se mere – også om tilmelding, tid og sted:
tdm.au.dk
Søgeord: screencast

Nyt website for studerende med udlængsel

Vil du arbejde eller studere? Hvad skal du vælge ud fra? Hvordan med SU?
Og hvordan får du tag over hovedet under fremmede himmelstrøg?

Du finder svarene og meget mere på nyt site for studerende med udlængsel.
Bag sitet står Styrelsen for Universiteter og Internationalisering. *(lobi)* Foto: Colourbox

gribverden.dk

Gratis jul i Den Gamle By

Studerende har gratis adgang til nostalgisk hygge i Den Gamle By i Aarhus fra kl. 16.00 til 18.00 fra mandag 18. november til og med mandag 23. december. *(lobi)* Foto: Den Gamle By

Husk studiekort.

dengamleby.dk/jul

NOVA

– ny tværfaglig studenterforening på ST

Den nye studenterforening NOVA på ST har til formål at skabe et grundlag for videnskabsbaseret innovation på de naturvidenskabelige fag ved at samle studerende og ph.d.-studerende fra de naturvidenskabelige institutter på AU.

Bag initiativet står en bachelorstuderende, en specialestuderende og to ph.d.-studerende fra iNANO. *(lobi)*

Interesseret? **nova-aarhus.dk**

73,4 % *af* 2.200

Ph.d.-undersøgelse godt fra start

73,4 procent af de godt 2.200 adspurgte ph.d.-studerende på AU har valgt at svare på et elektronisk spørgeskema om kvalitet i ph.d.-forløb på AU.

»Forhåbentligt kommer vi op på en svarprocent på 75, inden muligheden for at besvare spørgeskemaet lukker, og det er en rigtig pæn svarprocent,« lyder det tilfreds fra centerleder Torben K. Jensen. Sammen med den øvrige analysegruppe fra Center for Undervisning og Læring står han for ph.d.-undersøgelsen, som blandt andet sætter spot på vejledning, og hvorvidt de ph.d.-studerende oplever at være integreret i det faglige miljø. Derudover vil den også fokusere på trivsel, herunder stress og ensomhed. Resultatet af undersøgelsen forventes klar i december. Det er Talentbåndet på AU, der har taget initiativ til og finansierer undersøgelsen. *(mga)*

En hel dag i videnudvekslingens tegn

Bliv inspireret af andre AU-kollegers erfaringer med videnudveksling, og få også et indblik i, hvordan man griber sagen an på henholdsvis Stanford University og University of Leeds, når AU er vært ved konferencen Knowledge Exchange Day 14. november i Aarhus. *(mga)*

Læs mere på **conferences.au.dk/knowledgeexchange**

Forskningsansøgning?

Få gode råd fra de garvede

Medarbejdere fra Forskningsstøtteenheden udbyder i efteråret workshops om at skrive succesfulde ansøgninger.

Forskere med begrænset ansøgningserfaring vil på en halv dag blive klogere på de grundlæggende principper bag en god ansøgning gennem oplæg, øvelser og diskussion. *(lobi)*

Se mere om tilmelding, tid og sted på: **medarbejdere.au.dk**
Søgeord: succesfulde ansøgninger

»Kan det her lade sig gøre?«

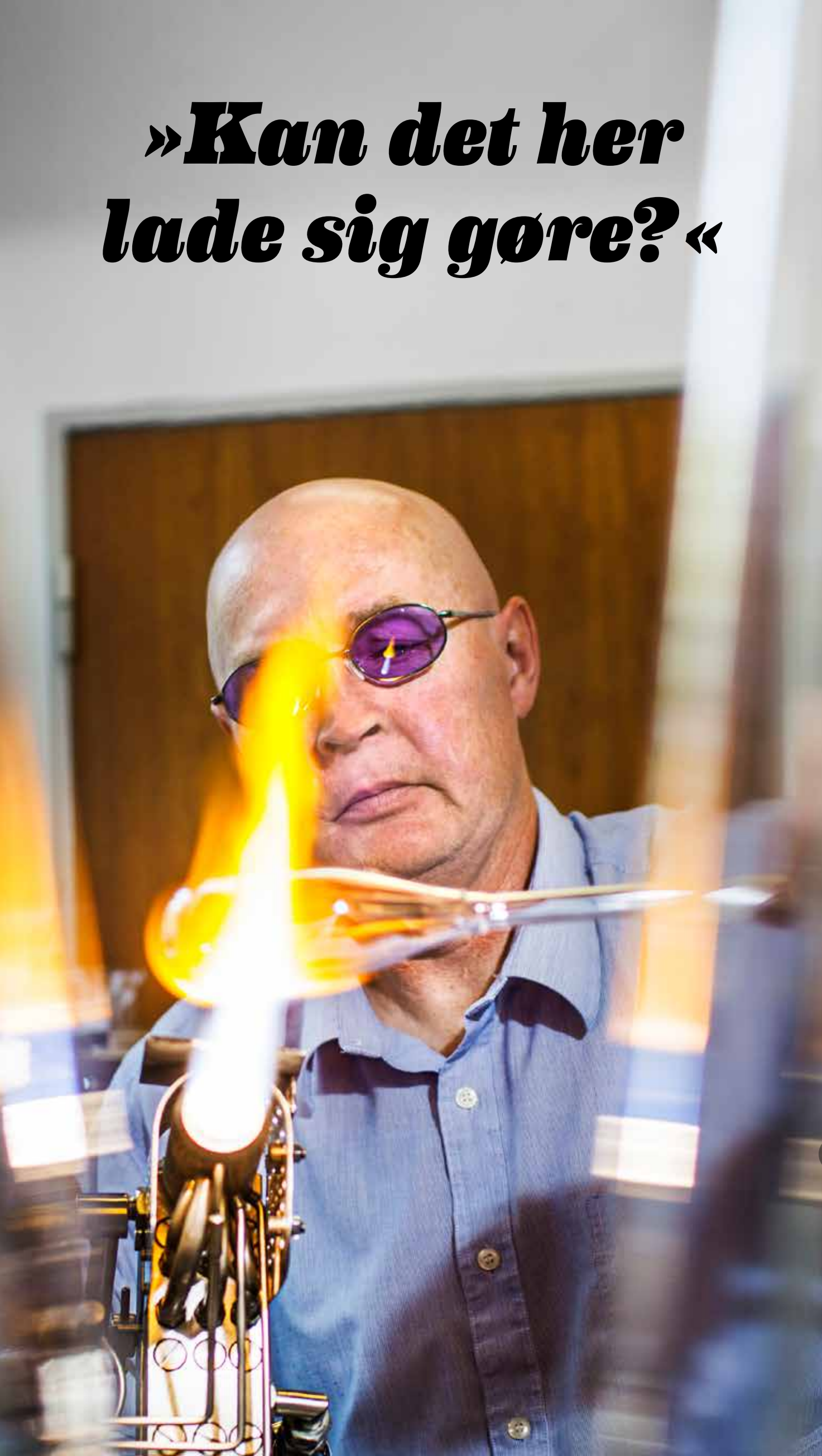

fakta

Jens Christian Kondrup

50 år

Uddannet glasrørsblæser i 1984

Ansat på AU i 1987

EN DAG MED Nogle steder har man lyst til at trække en taburet hen i et fjernt hjørne, hænge et »Vil ikke forstyrres«-skilt om halsen på sig selv og ellers sidde og samle på indtryk. Sådan et sted er glasblæser Jens Christian Kondrups værksted på Institut for Kemi.

af Lotte Bilberg
fotos: Anders Trærup

Flammen fra brænderen varmer det lille glasrør, som glasblæser Jens Christian Kondrup holder mellem fingrene. Med bløde, sikre bevægelser sørger han for, at den gule flamme slikker over hele glassets overflade.

»Glas er noget af det mest vidunderlige, jeg kender, for i modsætning til så mange andre materialer kan du forme ting meget, meget hurtigt i glas. Men det betyder også, at du skal vide, hvad du gør, ellers kan du pludselig få problemer. Og det sker da også enkelte gange, at ting går galt for mig, så der kommer en revne – og det er typisk på det mest trælse sted i en kompliceret konstruktion,« fortæller Jens Christian Kondrup, der sidste år kunne fejre 25-års jubilæum som glasblæser på Institut for Kemi.

Pliing!

Den erfarne håndværker ærgrer sig, når det sker, for han ved, at han i givet fald har overhørt en advarsel fra glasset.

»Glasset taler til dig lige inden, det går galt. Den her særlige lyd – pliing! Jeg kan huske, hvordan vi altid stivnede kollektivt, når vi hørte den lyd, da jeg som ung arbejdede på et værksted med ti glasblæsere. Uanset hvad vi havde gang i hver især, hørte vi den, og alle stod vi stille, skulle lige undersøge: Var det mit arbejde? Eller var det en andens?«

Noget nyt

Flammen gør sit arbejde, og det lille glasrør begynder at tage form til et reagensglas, efterhånden som Jens Christian Kondrup arbejder med det. Han er i gang med et rutinearbejde, som også hører til hans hverdag.

»Men lige før var det en helt ny type profilrør. Da det er et rør, som ikke bare er rundt, lægger varmen sig lidt anderledes, og jeg skal være mere påpasselig, fordi jeg skal lære det at kende. Men når jeg har prøvet det 10-20 gange, kan jeg lave det hurtigere, for så har jeg forstået, hvordan jeg skal varme på lige det rør.«

Spille tilbage

Jens Christian Kondrup fortæller, at det er de mangeartede opgaver, der får ham til at føle det som noget fantastisk at arbejde på et universitet. Og den største faglige tilfredsstillelse for ham er at indgå i sammenhænge, hvor han som håndværker kan fremstille en glaskonstruktion, der gør en forsker i stand til at udføre sine forsøg, hvad enten forskeren står i sit laboratorium, eller han befinder sig på et forskningsskib et sted på verdenshavene.

»Jeg har det bedst, når jeg får spørgsmålet: Kan det her lade sig gøre? Og jeg ud fra min faglighed er i stand til at spille tilbage, uanset om det er en naturvidenskabelig forsker, en læge eller en ph.d.-studerende, der stiller spørgsmålet.«

Morgendagens kolbe

Jens Christian Kondrup har et ønske om at medvirke til at udvide forskernes forståelse for glasset som materiale.

»Mange spørger, om de må overvære det, når jeg arbejder, hvilket er helt fint med mig, for det er med til at udvide forskernes viden om glasset. De får nogle billeder på nethinden, som måske kan få dem til at tænke: Hov, glasblæseren kunne lave det og det. Gad vide, om han så ikke også kan lave det her? Jeg vil gerne være med til at formidle, at intet er stationært: Fordi en kolbe ser sådan her ud i dag, behøver den ikke se sådan ud i morgen.«

Forskercyklus

At glasblæseren har et ønske om at inspirere til at forstå glassets potentiale, gælder ikke mindst over for de mange ph.d.-studerende, som Jens Christian Kondrup arbejder tæt sammen med i opstartsfasen af en ny forskningsgruppe.

»Jeg er især sammen med dem i den periode, hvor de skal have det hele til at fungere, og jeg kommer selvfølgelig særligt ind i billedet, når de skal have lavet specielle glaskonstruktioner. Derefter er jeg kun inde over i forbindelse med vedligeholdelsesopgaver. Men jeg kan også rigtig godt lide at blive brugt i hverdagen, som når en ung forsker fra en gruppe fortæller, at han har svært ved at holde sit stof stabilt, og jeg så for eksempel kan foreslå en varmekappe omkring kolben med stoffet. Jamen, kan det da lade sig gøre? spørger de forbavset.«

Overværer forsvar

Gennem de seneste fem år er Jens Christian Kondrup begyndt at gå til et til to ph.d.-forsvar om året.

»Når jeg har arbejdet meget med en forskningsgruppe, er det interessant at høre, hvordan forskerne præsenterer tingene under deres forsvar.«

Men for glasblæseren er det noget særligt at arbejde sammen med garvede forskere som for eksempel professor Niels Peter Revsbech, der netop har modtaget Grundfosprisen 2013 for sin indsats i udviklingen af mikrosensorer og sin forskning i blandt andet mikrobiologi på havbunden.

Det virker sgu

»En af de ting, som Revsbech bliver fremhævet for, er, at hans specialelektroder har kunnet måle ned til de her 900 meters dybde i havet. Han har dermed kunnet påvise iltkoncentrationen på de dybder. Det har man aldrig kunnet måle før, og rent praktisk sker det i en glaskonstruktion, som jeg har lavet i tæt samarbejde med Revsbech. Det giver da en faglig stolthed at indgå i en sådan sammenhæng. At opleve, at andre kvitterer en fremragende forsker, og tænke: Jeg har måske en lille andel i det,« smiler Jens Christian Kondrup. Han fortsætter:

»Revsbech er også rigtig god, fordi han er en af de typer, som giver feedback. Da han var på det her togt, hvor de målte de her ting, tog han sig tid til at sende mig en mail, hvor der stod:

Det virker sgu!«

Jens Christian Kondrup i det værksted, der har været hans domæne gennem et kvart århundrede. De næste mange måneder er glasblæseren dog at finde i en beboelsescontainer i Universitetsparken, da man skal i gang med en gennemgribende renovering af Institut for Kemi.

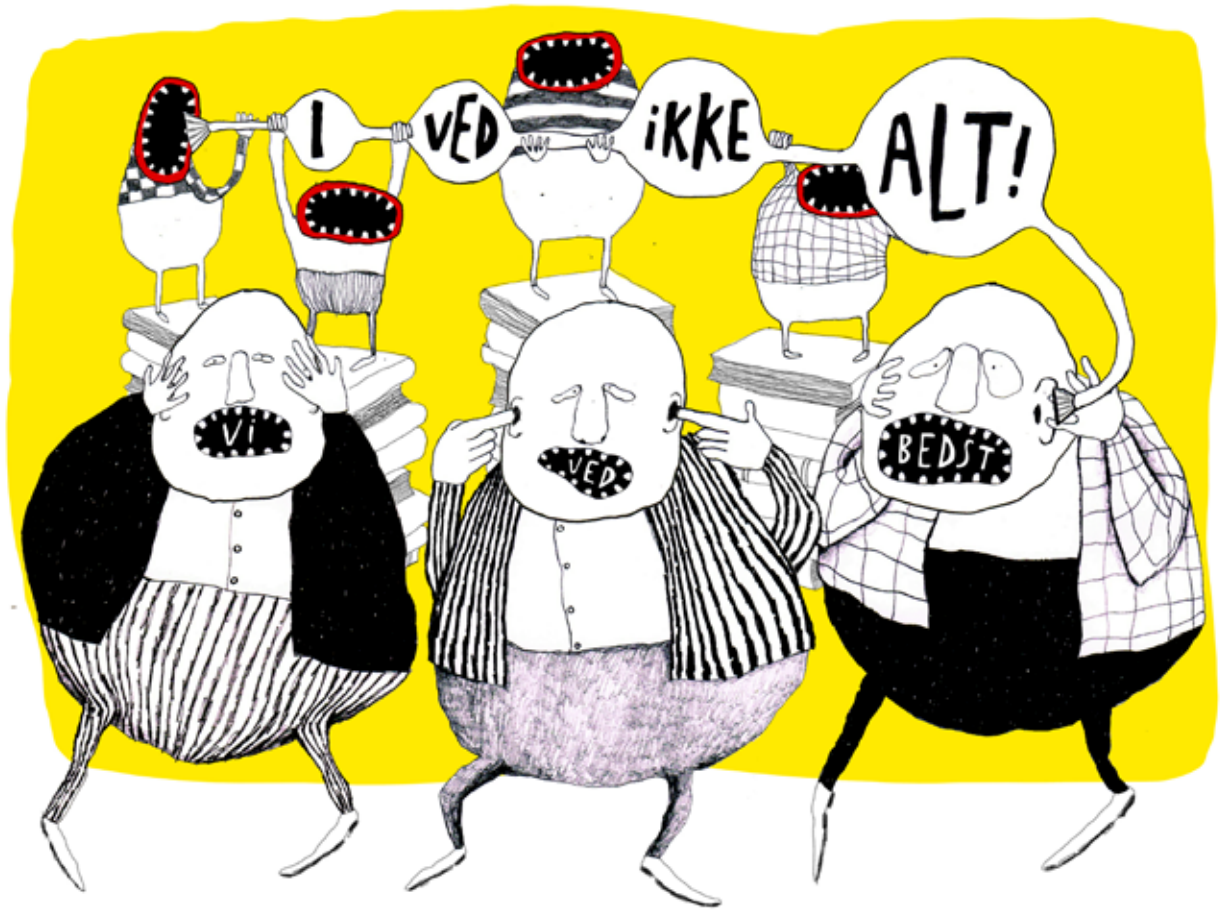

Universitetsloven står i vejen for indflydelse!

synspunkt

af Benjamin Bilde Boelsmand og Heidi Klokker,
studenterrepræsentanter i universitetsbestyrelsen
illustration: Louise Thrane Jensen

Efter henholdsvis at have siddet et og to år i bestyrelsen står det klart, at vi som studerende har svært ved at råbe ledelsen og den øvrige del af bestyrelsen op. Universitetsloven fra 2003 betød indførelse af en bestyrelse, hvor flertallet af repræsentanterne kommer fra erhvervslivet. Og vi, der kender til universitetets hverdag, er i mindretal. Universitetsbestyrelsen skal lytte til de studerende. Det er os, det handler om, vi er fremtidens forskere og arbejdskraft til private eller offentlige virksomheder. Vi skal tages med på råd, hvis man vil træffe beslutninger på et oplyst grundlag.

At magten ligger hos eksterne repræsentanter, betyder dog ikke, at vores arbejde som studenterrepræsentanter er forgæves. Det lykkedes os rent faktisk at influere beslutninger, der kunne have haft triste konsekvenser for den almindelige studerende. For eksempel ønskede et flertal i bestyrelsen at opprette særlige eliteforløb for udvalgte studerende. Den enkelte studerende skulle udvælges allerede på første semester, tilbydes særlig undervisning, forskerkontakt og tilknytning til erhvervslivet. Sådan et forløb virker tiltalende og er det måske også for de få studerende, der er heldige at blive udvalgt. Men som repræsentanter for de studerende prioriterer vi imidlertid den brede studenterbefolkning. Derfor stemte vi imod strategien i bestyrelsen og har efterfølgende arbejdet for mere inkluderende forløb. Gennem massivt pres er det lykkedes os at skabe forløb, hvor alle, der er motiverede, kan deltage. Vi har med andre ord omstødt beslutningen om usolidariske elitære satsninger og været med til at skabe et ekstra tilbud for alle.

Vi har desuden arbejdet med at sætte problemet med opkvalificering af undervisere på dagordenen og finde løsninger, der sikrer, at vi ikke dør af kedsomhed i vores undervisningslokaler. Den bedste undervisning på et universitet får vi, når dygtige forskere formår at formidle deres viden til os studerende. Alt for ofte oplever vi, at dygtige forskere mangler kompetencer, når det kommer til undervisningen.

Det er os, det handler om, vi er fremtidens forskere og arbejdskraft til private eller offentlige virksomheder.

Benjamin Bilde Boelsmand og Heidi Klokker, studenterrepræsentanter i universitetsbestyrelsen

Sammen med prodekaner for uddannelse diskuterer vi opkvalificering af forskernes undervisningskompetencer. Selvom vi endnu ikke er færdige – og problemet ikke har været oppe i bestyrelsen – har vi allerede skabt grobund for øget samarbejde og fremtidige beslutninger.

Vi kan ikke ændre universitetets virke, men vi kan påvirke og influere en lang række beslutninger. Derfor er det vigtigt, at vi som studerende bakker op om universitetsvalget og giver studenterrepræsentanterne et solidt mandat.

Som studerende kan vi ikke ændre hele universitetets virke, men vi kan påvirke og influere en lang række beslutninger. Derfor er det vigtigt, at vi som studerende bakker op om universitetsvalget og giver studenterrepræsentanterne et solidt mandat i bestyrelsen. Vi skal vise ledelsen og den øvrige bestyrelse, at vi ikke vil lade en universitetslov stå i vejen for vores holdninger. Vi skal vise ledelsen og den øvrige bestyrelse, at vi ønsker reel indflydelse. Og vi skal vise ledelsen og den øvrige bestyrelse, at vi er MANGE, der ønsker den indflydelse!

Læs mere om universitetsvalget 2013
på side 14-15